

ACTA DE SESSIÓ DEL PLE DE LA CORPORACIÓ

CRIPTOLIB_CF_SegellOrganActa

Tipus de sessió: Extraordinària

Dia: 13 de novembre de 2018

Hora: 19:30

Lloc : al saló de sessions de la casa consistorial de Granollers

ASSISTENTS

Josep Mayoral i Antigas	Alcalde/president
Alba Barnusell i Ortuño	Tinent d'alcalde
Jordi Terrades i Santacreu	Tinent d'alcalde
Mònica Oliveres i Guixer	Tinent d'alcalde
Albert Camps i Giró	Tinent d'alcalde
María Del Mar Sánchez Martínez	Tinent d'alcalde
Juan Manuel Segovia Ramos	Tinent d'alcalde
Andrea Canelo Matito	Tinent d'alcalde
Mireia López Ontiveros	Regidora
Àlvaro Daniel Ferrer Vecilla	Regidor
Gemma Giménez Torres	Regidora
Edmundo Rodolfo Benza Alegria	Regidor
Àlex Sastre Prieto	Regidor
Josep Maria Noguera Amiel	Regidor
Oriol Vila Castelló	Regidor
Eugènia Llonch Bonamusa	Regidora
Pep Mur i Planas	Regidor
Núria Maynou Hernández	Regidora
Pau Llobet i Roura	Regidor
Enrique Meseguer Casas	Regidor
Roberto Carmany Valls	Regidor
Maria Oliver Reche	Regidora
Eduard Navarro Doménech	Regidor
José María Moya Losilla	Regidor

ABSÈNCIES JUSTIFICADES

Francesc Arolas Pou
Cristina Sancho Rey

Tinent d'alcalde
Interventora

Debat sobre l'estat de la ciutat, d'acord amb l'article 110è del Reglament Orgànic

Alcalde: Molt bona tarda a tots i totes. Benvinguts a aquesta sessió plenària extraordinària. El Ple d'Estat de la Ciutat.

Un Ple que havíem d'haver celebrat el 18 de setembre i que vam haver d'ajornar pel dissortat accident dels nois del «Balonmano Granollers», amb les dues morts que ja coneixem, i que hem plorat, i també amb el resultat de les ferides greus al Pau, i també les seqüeles, doncs, a altres persones que han estat en aquesta història.

En tot cas, reiterem també, en l'inici d'aquest Ple el nostre condol a les víctimes i també a l'acompanyament, compromís d'acompanyament, a totes les persones que han estat implicades amb aquest desgraciat accident.

Ens comuniquen que l'Eduard Navarro s'incorporarà més tard, el Pep Mur també. El Francesc Aroles no s'incorporarà perquè està a Cascais, representant a Granollers, en l'Assemblea Mundial de Ciutats Educadores portant la veu de la Ciutat i també la veu de Catalunya i, per tant, no ens podrà acompanyar.

Com saben les persones que segueixen aquest Plenari, l'acord que hi ha amb la Junta de Portaveus és que cada portaveu intervindrà durant 20 minuts en el seu torn i llavors hi haurà un torn de rèplica de 5 minuts. Per tant, estarà condensat en dos torns, hi ha una intervenció inicial de l'Alcalde que, inevitablement, serà llarga i contra el que és habitual en les meves intervencions, llegida; perquè en la precisió, en aquest cas, ens sembla que és absolutament imprescindible i també per acotar el temps. Els hi asseguro que si aquesta intervenció no fos escrita duraria el doble o el triple del que durarà llegida. Per tant també per economia de temps i per síntesi, em permetran que sigui una intervenció llegida.

Bé, estem en el darrer Ple d'Estat de la Ciutat d'aquest mandat. És segur, un bon moment per mirar endavant.

A l'inici del mandat a juny de 2015, expressàvem clarament una convicció. Dèiem:

Granollers està en condicions d'atrapar les oportunitats que es generaran amb el canvi de tendència econòmica que s'intueix en el país.

Ho dèiem en el 2015, i ens proposàvem: reduir l'atur i fer front a les desigualtats. Aquests eren els principals objectius.

Per això, sempre, sempre comencem la nostres intervencions recordant les xifres d'atur.

No vull, ni puc començar d'una altra manera, recordant les xifres d'atur. A 31 d'octubre, 3.510 aturats i aturades. 2.025 dones i 1.485 homes. 11'51% de la població activa. 850 aturats menys que fa dos anys. Gairebé, 2.750 aturats menys que a finals del 2013, quan la crisi presentava el seu pitjor rostre.

Però, aquests 3.510 aturats i aturades, són molts, són massa encara. Sobretot si tenim en compte les característiques d'aquest col·lectiu. El 56% dels nostres aturats i aturades, tenen més de 45 anys, i molts d'ells amb un període d'atur superior a l'any.

Més de la meitat dels aturats i aturades ja no cobren subsidi d'atur ni cap mena de prestació.

Un altre fet rellevant: l'atur impacta molt més en les dones que en els homes. L'atur femení frega el 15 %, mentre que el masculí està als voltants del 9. A més, molts dels nostres joves han de buscar oportunitats fora del país.

És preocupant. És dolorós.

Però, tot i així efectivament, a Granollers constatem un canvi en el cicle econòmic.

Fa dos anys ens proposàvem recuperar els 31.000 llocs de treball que tenia la ciutat a finals de 2.007.

Ho hem aconseguit. La ciutat comptava a 30 de setembre de 2018 amb 31.625 llocs de treball.

És cert que aquesta xifra presenta punts foscos. Molts d'aquests llocs de treball són de baixa qualitat

Una dada: Només el 10% dels 37.000 contractes signats el 2.017 són fixes. Una dada rellevant.

Dit això, val la pena valorar la xifra.

Parlem de 7000 llocs de treball més que el 2013.

Un passeig pels polígons industrials evidencia aquest canvi de tendència. Han anat disminuint les naus abandonades. Veiem noves implantacions, i hi ha empreses que inverteixen en importants ampliacions.

S'està renovant el teixit productiu.

La facturació estimada dels nostres polígons industrials es mou al voltant dels 5.000 milions d'euros anuals.

Jo crec que hem estat atrapant bé les oportunitats que s'han produït en l'àmbit econòmic, sens dubte. però també s'han atrapat oportunitats en l'àmbit de la cultura, de l'educació, de la salut, del medi ambient, dels drets socials.

La ciutat ha avançat molt, aquests anys.

La clau, n'estic convençut: la força de la nostra gent, de la nostra ciutadania. La potència de la nostra societat civil. La riquesa del nostre teixit associatiu. I permeteu-me que ho digui també, l'ha acompanyat un Govern municipal sòlit. Un Govern municipal que tinc l'honor de presidir. Un Govern municipal amb un programa de Govern conegut i reconegut. I jo crec, que apreciat. I una estabilitat política quasi insòlita en els temps que vivim.

Tot això, en un context social i polític ple de dificultats.

Es evident que les cicatrius de la crisi econòmica estan encara ben obertes.

Una dada extreta d'una enquesta feta recentment: el 40% de les famílies de la ciutat tindrien greus problemes per fer front a una despesa inesperada de 750 €. Un indicador de fragilitat que explica bé on som. Una fragilitat extrema.

Hi ha molta gent en permanent risc d'exclusió.

Fa dos anys, en el Ple d'Estat de la Ciutat, vaig voler sintetitzar els 10 principals reptes que creiem, que creia, que tenia la ciutat.

Insisteixo: reptes de la ciutat. No reptes del Govern.

Aquests deu reptes, han focalitzat la meua acció de Govern i l'acció del conjunt de companys i companyes que componen el Govern, cada dia.

Us proposo, em proposo, rellegir aquests 10 reptes, veure què ha passat i on som, i reflexionar sobre el que hem de fer i sobre el futur.

Primer repte. Dèiem, fer una ciutat que no oblidí a ningú.

És la lluita permanent contra les desigualtats, contra qualsevol desigualtat.

Hem acompanyat a moltes persones que han estat fora del mercat de treball durant molt de temps. Volíem minvar els efectes de l'atur de llarga durada, ho hem fet amb el Pla de xoc. 609 persones contractades en plans d'ocupació per l'Ajuntament. Aquest mandat 312, hi hem d'afegir també, 145 persones contractades per al Soc.

També hem incentivat la contractació per part de les empreses, ho hem fet especialment pensant amb els joves i amb els majors de 45 anys i hem reforçat els programes per atendre emergències de persones i col·lectius en risc d'exclusió. Hi estem dedicant molts recursos. Més recursos que mai. Però, no n'hi ha prou. Sempre ens quedem curts.

Per això ara estem treballant amb un Pla estratègic d'acció social, que portarem al Ple de desembre o de gener, Regidora, Maria del Mar. Un pla redactat amb la participació activa dels agents socials i del tercer sector que, defineix els objectius i les accions pels propers deu anys. Un full de ruta compartit que estic segur que obrirà noves perspectives en el treball social, amb els infants en primer lloc.

Consolidar en el programa de beques, complementant el programa de beques de la Generalitat, i anant més enllà com a Ajuntament en solitari. Beques a escoles bressol, beques a secundària, beques per accés al lleure i a la pràctica esportiva.

I pensant també molt, especialment, a la gent gran. Creix l'esperança de vida, però també creix la fragilitat i la solitud. Hem reforçat els programes que permeten viure millor casa: teleassistència, servei d'atenció a domicili, però seguim sense residència, sense residència de gent gran. Hem fet diverses propostes al Govern de la Generalitat, imaginatives i possibilistes. La Consellera Munté, la Consellera Bassa, ens van escoltar amb atenció però sense resposta. La nostra proposta, reduir l'impacte econòmic de la concertació, i obrir a la possibilitat de tenir una seixantena de llits socio-sanitaris a l'hospital de Granollers, que és una altra de les greus mancances de la ciutat.

Ben recentment hem parlat amb el Conseller El Homrani en bona sintonia. Estic convençut que avançarem. Lluitar contra les desigualtats és lluitar també per defensar els drets socials que tant ens ha costat aconseguir, i que com saben, han patit un fort reflux en els darrers anys, el dret a una sanitat i una educació de qualitat, molt especialment.

Vull parlar un moment d'equipaments sanitaris. Vull fer-ho per dir que el Govern de la Generalitat, en aquest cas, sí que ha complert els seus compromisos.

S'està construint el nou edifici sanitari al carrer Girona.

També està creixent l'espai d'atenció psiquiàtrica a l'hospital. En els propers dies el nostre hospital afrontarà una operació rellevant, l'ampliació de la UCI, de 10 a 20 llits.

I en el calaix dels projectes, totes les institucions estem treballant per construir un nou edifici per ubicar a Granollers un servei de radioteràpia adreçat a tot l'àmbit de la C-17, 700.000 habitants. Els pacients ara han d'anar a Barcelona. Volem un servei de proximitat.

Inversions importants que permetran una millora substancial en l'oferta sanitària de la ciutat. Que faran el nostre hospital més fort. Amb més serveis, amb més qualitat. Ara toca treballar amb la Generalitat per millorar a l'hospital el servei d'urgències, un dels problemes més evidents que tenim, i treballar també per garantir una bona oferta del centre d'assistència primària de la nostra ciutat, sovint sotmesos a molta pressió. Per això seguim amb atenció totes les decisions que pren el Govern de la Generalitat. I farem i fem, un seguiment sobre les conseqüències d'aquestes decisions.

Totes les desigualtats fan mal, però n'hi ha una que afecta al 50% de la població, a les dones. Aquest ha de ser un compromís essencial de la ciutat. Ens hi ajuden els plans d'igualtat de gènere que des de l'Ajuntament hem impulsat. Recentment hem aprovat el tercer Pla. Contra el sexisme, contra qualsevol discriminació per raó de gènere, contra la violència masclista amb l'educació com a principal aliat, i posant-hi els cinc sentits; com ho fa el punt G a les nostres festes, i com ho farem junts i juntes el 25 de novembre a la Porxada. En aquesta lluita per la ciutat inclusiva, hi ha peces bàsiques. Motors de canvi. Persones i col·lectius que obren portes allà on sembla que hi ha només parets. Són les entitats del tercer sector. Imprescindibles i sovint exemplars.

N'esmento quatre, Apadis, el Xiprer, Càritas, també a la taula de salut mental, lluitant contra l'estigma de la malaltia mental. Hem après que aquest és el camí. Compromís col·lectiu, diàleg, objectius compartits, importen les accions, no els lideratges.

El segon repte. Incidir en el parc d'habitatges per tal d'evitar situacions d'exclusió social. Però també, per facilitar i normalitzar l'accés als ciutadans que ho requereixin.

El dret a l'habitatge marcarà l'agenda i la vida de les ciutats. Ho faran els propers anys. Ho fa ara i ho farà els propers anys, n'estic segur.

I haurem de seguir actuant, malgrat no tenir-hi competències. Seguim en desnonaments, però ara produïts, fonamentalment, per l'encariment dels lloguers, i per la possibilitat que dona la Llei per rescindir contractes als 3 anys. És coneguda l'acció que hem fet en els darrers temps. Seguiment i acompanyament a situacions

d'emergència, solucions per la pobresa energètica, amb diàleg i acords amb els subministradors.

Rigor amb els grans tenidors, obrim la via sancionadora, que els grans tenidors han combatut durament en els tribunals. L'elaboració d'un Pla d'acció dotat amb més de 3 milions d'euros que ens ha permès adquirir habitatges per incrementar el parc públic municipal. Avui tenim 21 habitatges i 2 més, que estem a punt d'adquirir. Fer ajudes a contractes de lloguer. Més de la meitat d'aquestes ajudes adreçades a joves. 67 contractes de lloguer ajudats al 2016, 199 al 2017 i convocatòria oberta al 2018.

Incrementar la bossa lloguer social amb 26 habitatges i promoure rehabilitacions o millores en l'accessibilitat, a 43 edificis de la nostra ciutat durant els darrers 2 anys, en 651 habitatges que se n'han beneficiat.

Tot això, des d'una nova Oficina d'Habitatge, més recursos i a peu de carrer, i amb una visió integral de les necessitats de la ciutadania. Habitatge i atenció social de la mà. Acció en el curt termini, l'hem feta, però també visió estratègica.

En el Ple de juliol van aprovar inicialment el Pla d'habitatge 2018-2023.

És un conveni d'accions que reforcen la línia de treball marcada en els últims anys. En els propers mesos, haurem d'accentuar la nostra feina. Ens proposem la construcció d'un edifici de lloguer social de 14 habitatges al Passeig de la Muntanya. Seguir adquirint habitatges per incrementar el parc públic de lloguer municipal, fins obtenir 50 habitatges en els propers 3 anys. Aquest seria l'objectiu. Reclamarem al Govern de l'Estat i de la Generalitat, dotació econòmica suficient per rehabilitar, modernitzar i fer ambientalment sostenible, al nostre parc d'habitatges.

També, reclamarem una nova llei sobre arrendaments urbans, que incentivi una limitació del preu del lloguer i allargui la duració dels contactes, com a mínim fins als 5 anys.

Promourem amb altres Ajuntaments, una nova llei d'habitatge de Catalunya, que doni competències reals als Ajuntaments, per lluitar contra les males pràctiques dels grans tenidors, i seguirem reclamant la gestió dels 179 habitatges que té la Generalitat a Granollers. Perquè sabem que la proximitat, és una millor garantia per la qualitat del servei.

No volem pisos buits.

No acceptem la impunitat amb la que es mouen les entitats bancàries. Tampoc acceptem la inacció dels governs.

Tercer repte. Construir comunitat des de la diversitat.

Civisme i convivència a la ciutat. A les escales de les comunitats de veïns, als carrers, als parcs, a les places, als equipaments públics.

Hem desplegat un seguit d'iniciatives per fer-ho possible.

Hem posat en marxa l'oficina de suport a les comunitats.

L'hem explicada a molts presidents d'escala, i a moltes associacions de veïns.

Es tracta d'acompanyar les comunitats en el bon funcionament del primer espai de relació. Perquè a l'escala, és una part del carrer, i al carrer, una part de casa nostre. L'oficina d'atenció a les comunitats ha atès 166 casos i ha fet 421 gestions de mediació o d'informació.

És especialment rellevant, el treball fet en el seguiment de pisos buits. I el treball fet, en la prevenció per ocupacions, sovint, promogudes per màfies que especulen amb el patiment de la gent.

A instàncies dels veïns i les veïnes, hem fet un munt d'actuacions que han evitat 84 ocupacions. Hem posat en marxa també, la policia de proximitat, amb èxit.

Policia que patulla a peu i que promou una xarxa comunitària amb els veïns, els comerciants i les entitats del barri. Hem reforçat l'oferta als centres cívics. Prop de 3.000 usuaris i usuàries, i més de 290 propostes d'activitat aquest any. Moltes d'aquestes propostes, moltes d'aquestes accions, al carrer i a les places. Dinamisme i creativitat a l'espai públic. Hem accentuat el treball amb la comunitat a nouvinguts. 12.812 ciutadans i ciutadanes de Granollers, han nascut fora de l'Estat. Són el 20,74 % dels nostres veïns. Hem de facilitar el seu arrelament, amb diàleg i amb respecte. Recordant que són iguals en drets i en deures, i que ja són tant d'aquí com nosaltres.

Però, queda molt per fer.

No hem estat capaços per exemple, d'implicar més a la gent a les bones pràctiques pel que fa a la neteja i recollida d'escombraries. Els desbordaments de contenidors i l'escassa utilització del servei públic i gratuït de recollida domiciliaria de mobles, ens han de fer pensar molt. Cal accentuar la informació, però també l'acció sancionadora, si cal.

En els propers mesos, o en les properes setmanes fins i tot, Rudy, ens proposem fer créixer la policia de barris. Ens situarem en els propers dies en 6 agents i garantirem servei de proximitat al conjunt de la ciutat. Ens proposem també destinar un equip d'agents cívics a tasques d'informació i de correcció males pràctiques en l'ús de contenidors i de l'espai públic. Ens proposem accentuar l'acompanyament a la comunitat educativa per esdevenir la peça clau a la integració dels nouvinguts. Educar els pares i les mares a les escoles, és essencial. Ens proposem desplegar un pacte per la llengua amb el centre de normalització lingüística. La nostra llengua i la nostra cultura han de ser el pal de paller en la ciutat que estem construint. Hem d'avançar plegats. La cohesió és el nostre objectiu.

Quart repte. Una ciutat cada dia més endreçada, atractiva, activa i alhora tranquil·la. Una ciutat que defensa la seva singularitat. Que defensa la seva identitat.

Aquest era el repte, i aquest, ha estat un mandat profundament inversor. Granollers ha seguit avançant en la seva transformació amb un itinerari clar. Facilitar el desplaçament a peu, guanyant qualitat urbana, garantir una visió integral i equilibrada de la ciutat, i per això hem seguit creixent en zones amb prioritat per a vianants: Ricomà, Maria Sanz, Barcelona, Pau Casals, superem llargament els 70.000 m2 peatonals continus

I hem seguit ampliant voreres: Josep Carner, Agustí Vinyamata, Ponent, Conestable Portugal, Pinyol, i ben aviat Anníbal.

I hem fet el pont peatonal de la Font Verda, que facilita el desplaçament a milers de persones. Hem promogut també la instal·lació de rampes mecàniques a Carles Riba. S'adjudica ja la primera fase de projecte i obres conjuntament, entre Lluís Vives i Veneçuela.

Però l'actuació més rellevant, des del punt de vista de transformació de ciutat, es situa al nord de Granollers. El nou carrer Girona avança. Voreres més amples, subsòl renovat, carril bici segregat. Hi ha també un esforç important de millora dels espais verds a la ciutat. La renovació parc Torras Villà, la nova imatge de la plaça Onze de Setembre, els jocs d'aigua al Parc del Congost. Les noves places i parcs que s'estan construint entre Passeig de la Muntanya i la via del tren, i la intervenció a Can Bassa. Estem fent en el programa "Fem un Jardí" la nova urbanització del Campo Llano, amb els alumnes del Celestí Bellera, a Can Bassa.

Aquests són els exemples més rellevants. I pensant en els propers anys, estem avançant propostes claus per la ciutat.

La modificació planejament urbanístic de la plaça Barangé, amb un canvi radical, que la farà més verda i amb edificis renovats, és molt important.

Pensem que aquest indret pot ser un bon lloc per la nova biblioteca central, i com saben, el Consell Comarcal s'ubicarà en els antics jutjats. La plaça Barangé, ara espai de pas, volem que sigui una nova centralitat urbana. Aquest és l'objectiu.

El canvi d'ubicació del camp de futbol del carrer Girona, ens ha de permetre solucionar definitivament la urbanització dels seus entorns. Cal una relectura d'aquest espai de dalt a baix. Tindrem ben aviat propostes sobre la taula.

Hem començat a treballar també amb la remodelació de la segona corona urbana. Ara toca repensar els carrers del barri Sant Miquel i de l'Hostal. Són carrers amb voreres molt estretes, itineraris gens amables pels vianants. Ho farem amb els veïns i les veïnes de la zona, tal com ha marcat la directiva del Pla estratègic de la ciutat.

L'avinguda Sant Esteve i la plaça Serrat i Bonastre formaran part també, d'aquesta reflexió. I seguirem, també millorant el paisatge urbà, fent cada dia més atractiu l'espai públic.

Murs que parlen, ens segueix ajudant. Aquests darrers dies, Roca Umbert, Can Jonch, el carrer Catalunya, han sumat més art al carrer. Fent gruix amb els murals al carrer Roger de Flor, de Can Bassa o de la plaça de la Bòbila. I fent gruix també amb les escultures i les instal·lacions de Jordi Benito, al Parc de Ponent i de Manel Batlle a Can Trullàs.

En un altre ordre de coses, hem dedicat un esforç molt especial al manteniment de la ciutat. Per nosaltres, és tan important arreglar el petit forat a la vorera com una obra pública de grans dimensions. Sovint, en els petits detalls hi ha la qualitat. Cal pensar cada dia en els 118 km de via pública, els 184 km de xarxa d'aigua, en els 144 km de clavegueram, en els 2.359 bancs, amb els 1.504 contenidors, amb els 1.955

papereres, amb els 11.492 punts de llum, amb les 56 cruïlles semaforitzades, amb les 90 àrees de joc infantil.

M'agrada recordar aquestes dates. Aquestes dades, perquè ens donen una dimensió diferent de la ciutat.

Dos comentaris més per acabar aquest bloc.

Primer, havíem posat moltes esperances a la nova concessió del servei de neteja - recollida. No ha anat com esperàvem. Treballem per millorar-ho.

Segon, el 2021 s'acaba la concessió municipal pel servei d'aigua Sorea. Hem obert ja, el període de reflexió sobre el futur de la seva gestió. Una reflexió que volem col·lectiva, oberta, i sense cap mena de priorisme. Buscant la millor solució per un servei bàsic.

Esperem que ens hi trobarem tots.

Cinquè repte. Lluitar contra el canvi climàtic i promoure un nou model energètic.

Ja fa uns anys vàrem establir un full de ruta clar. En sintonia amb molts municipis i en el marc dels fòrums ambientals més rellevants, ens vàrem comprometre a reduir un 40% les emissions de gasos amb efecte hivernacle. També es vàrem comprometre a reduir el consum energètic i a incrementar la producció d'energies netes.

Estem complint. Hem reduït dràsticament el consum elèctric. Ens ha ajudat la renovació sistemàtica de la xarxa d'enllumenat públic, la racionalització del consum en els equipaments municipals, la introducció d'elements de gestió intel·ligent, però també, la feina feta per promoure la mobilitat sostenible. En la redacció de Pla de mobilitat s'ha detectat un gran increment de la unitat a peu, una millora, substancial de l'oferta d'aparcament, l'existència de més autobusos per transport públic i més eficients, tota la flota amb vehicles híbrids, i molt camp per córrer, l'hem de fer per una ciutat ciclable.

Però les accions locals, que són molt importants, no són suficients. Cal reclamar una estratègia nacional de lluita contra el canvi climàtic. Contudent. Amb un lideratge clar del Govern de Catalunya. Buscant la coresponsabilitat dels Ajuntaments.

Ho seguirem reclamant des de la taula intermunicipal, que formem 17 Ajuntaments del Vallés Oriental.

Els episodis que afecten a la qualitat de l'aire, són extraordinàriament preocupants. Només amb un canvi de model energètic, hi podem fer front.

Reduir els desplaçaments en cotxe de la regió metropolitana és urgent. Per això insistim amb la millora de Rodalies i amb un desdoblament complet de la R3. Pel que fa aquest desdoblament, els primers compromisos d'inversió s'han expressat ja, en projectes concrets. Estan començant les obres de supressió de passos a nivells que ens permetran avançar cap al desdoblament. S'ha presentat ja el projecte de remodelació de l'entorn de l'Estació del Nord. L'estem negociant, l'estem seguint. Treballarem perquè sigui realitat i sobretot, per reduir al mínim les afectacions dels veïns i les veïnes.

Però el canvi de model, s'ha de visualitzar amb la connexió ferroviària entre la R4 i la R8. R4 Granollers - Martorell, R8 Barcelona - Sabadell - Terrassa. Al revés, exactament al revés. Aquesta connexió és possible, amb un petit bypass a l'alçada de Barberà. És una inversió de 300 milions d'euros, en termes ferroviaris una inversió petita.

Nosaltres volem anar a Sabadell i a Terrassa amb tren. Sense ensurts ni transbords, i estem convençuts que ho aconseguirem.

A la ciutat fem també una aposta decidida per noves solucions energètiques.

Plaques fotovoltaïques, a 4 edificis municipals. En aquests moments, tres ja estan instal·lades, a Can Muntanyola, a Can cabanyes i al Centre Vallès, i la quarta en licitació, a l'Escola del Treball. I el que busquem, és anar tendint a l'autoconsum d'aquests edificis. Hem posat en marxa la primera caldera de biomassa a Palou. N'hem previst 2 més per escalfar una desena d'equipaments públics. Al voltant dels centres escolars de Roger de Flor i de la zona esportiva.

Seguir treballant amb l'Ecocongost. Parlant amb les empreses dels polígons industrials, amb l'objectiu de compartir el calor sobrant en els polígons Jordi Camp i Congost. La peça clau d'aquest projecte és l'energia que es produeix ja, a la planta de compostatge i a la depuradora.

En aquest camí, en aquest canvi de model, el vehicle elèctric hi té un paper. Nous punts de recàrrega, suport fiscal, ajut tècnic per facilitar el creixement del parc, i el compromís de que la flota de vehicles públics es renovi reduint les emissions.

Un moment només per parlar del riu Congost.

L'hem de consolidar com un espai de gran qualitat ambiental. Ens proposem per fer-ho possible, redactar conjuntament amb el Consorci per la defensa del Besòs, un pla de gestió que garanteixi el seu futur. Tenim la denominació de Xarxa Natura 2000, i ho sabeu, hi ha pocs rius urbans a Europa que tinguin aquesta denominació de Xarxa Natura 2000.

Sisè repte. Fer una ciutat educadora per transformar Granollers des de l'educació.

Aquest també era l'eix central del Pla estratègic que vàrem aprovar fa 10 anys.

El nostre Govern ho ha tingut present en cada instant.

Sabem que les escoles són molt importants. Però també sabem que no n'hi ha prou. Aspirem a una ciutat que eduqui en cada espai, en cada moment, en cada acció, en cada decisió. Perquè l'educació ens fa més lliures, més responsables, millors com a persones, millors com a societat. Perquè l'educació ens apropa als objectius que busquem de cohesió i d'equitat.

Per això hem treballat amb la comunitat educativa d'una manera intensa. Amb el Consell escolar com a motor, i amb la Fundació Bofill amb les seves aportacions. Hem avaluat l'equitat de l'educació obligatòria a la nostra ciutat.

Hem consultat els avenços. Molts. També hem identificat les mancances i els riscos. I volem consensuar a partir d'aquest treball, propostes amb tots els agents del sector. Per l'impacte que tenen en el mapa escolar, jo vull destacar dues qüestions, n'hi ha moltes més. Valorarem si l'escola Ponent ha de transformar-se en un Institut - Escola. En un centre per a alumnes de 3 a 16 anys. Per donar-li una nova dinàmica i perquè faran falta més places d'ESO a la ciutat. I proposarem una inversió important que millori l'escola Joan Solans. Créixer una planta més i fer un patí més gran. Hi ha espai per fer-ho, a la nova plaça Sant Miquel que imaginem.

Però és imprescindible seguir acompanyant també els projectes d'innovació educativa que impulsen moltes escoles a la ciutat públiques i concertades. I promoure el seu treball en xarxa. Una xarxa educativa feta des de la proximitat, i arrelada a l'entorn. Però hem de recordar que a vegades allò que l'escola fa, allò que l'escola construeix, el lleure ho desfà.

La desigualtat en el sistema educatiu ha tingut en els darrers anys un nou aliat, un trist aliat. Compactar la jornada a les escoles públiques de secundària ha estat, per mi, un greu error.

Molts infants i joves, passen masses hores al carrer. Per això, vàrem posar en marxa amb el suport de la Diputació de Barcelona el programa «Etcètera».

Activitats i tallers educatius de tardes pels alumnes d'ESO. Obrint equipaments als joves, i treballant amb entitats i col·lectius a la ciutat. Educació temps complert. Aquest és el futur que proposem. Educació per tothom. Ens hi ajuden els més de 100 voluntàries i voluntaris educatius, que aporten experiència i temps a l'escoles de la ciutat. Insistirem també, en l'esforç a generar estratègies de suport a aquells alumnes que el sistema educatiu té tendència a abandonar.

En són un destacat exemple, els projectes singulars, adreçats a joves d'ESO amb dificultats. Els PQPI, el curs per a joves sense ESO, que fem a l'escola Vallès.

I seguirem amb l'atenció especial a la formació professional. El Consell de la FP ha fet una molt bona feina. En els darrers quatre anys s'han posat en funcionament 13 cicles formatius nous. Molts. 5 de grau superior i 8 de grau mitjà. La majoria d'ells impulsats per empreses de respectius sectors. S'ha fet un salt espectacular a la formació professional dual. 152 joves de la nostra ciutat estan cursant formació professional dual. Aprofundir les relacions a l'escola i l'empresa, estem convençuts, és el camí. Però creiem que la ciutat necessita més oferta. Calen més especialitats industrials d'alt nivell tecnològic. I l'Escola Municipal del Treball ho haurà de fer.

Estem tenint també, especialitats en l'àmbit dels Serveis a les Persones, que avui no es cursen a la ciutat. Estem parlant ja amb el Departament d'Ensenyament. Pel que fa als estudis universitaris, ens proposem consolidar l'Enginyeria d'Automoció a Can Muntanyola. Una proposta que ha arrencat amb èxit. Haurem de conveniar la construcció d'un nou edifici amb la Universitat de Vic.

I seguim també amb atenció, la vessant docent de l'Hospital de Granollers.

Es cursen allà, estudis universitaris de medicina, però també s'hi acullen diverses experiències educatives, que fan de l'hospital una escola amb 700 alumnes.

En breu, es posarà també en marxa, l'Edifici del Coneixement, a l'edifici de l'antic Asil. Serà l'espai motriu, amb matèria d'innovació i de recerca, en l'àmbit sanitari.

Però més enllà de les institucions, a Granollers estem vivint experiències educatives extraordinàries. Són experiències que surten de la gent, de les entitats, de la societat civil.

Des del voluntariat i des de la voluntat. Aquest any s'han complert 25 anys d'Agevo.

Milers de persones han assistit a les seves conferències, en aquesta llarga i fructífera trajectòria.

I especialment rellevant és la irrupció de la Universitat Popular. En escassament 4 anys, s'ha convertit en un espai de referència per la ciutat. Aquest 2017 - 2018, amb més de 300 alumnes. Una altra peça clau a la ciutat educadora, són les biblioteques. 344.000 usuaris, 17 clubs de lectura, 450 actes amb un any. És l'equipament cultural més obert i més plural de la ciutat.

Vull parlar un moment d'esports.

En primer lloc per reconèixer la feina dels 72 clubs de la ciutat.

Els són el motor dels 300.000 usos que es fan cada any a les 18 instal·lacions esportives de la ciutat.

Volem que siguin escoles. Que formin bons esportistes i bones persones.

Però necessitem més instal·lacions esportives. Per això, en els propers mesos construirem dos noves pistes cobertes a Can Bassa. També veiem amb satisfacció com l'escola Pia farà un nou pavelló que ajudarà a la ciutat.

Cal renovar també equipaments històrics que freguen l'obsolescència. El més urgent, les velles piscines cobertes. N'hauré de parlar amb el Club Natació Granollers.

I hauré de parlar amb el «Balonmano Granollers» sobre el Palau Olímpic. 27 anys després de la seva inauguració, cal repensar el Palau. Com volem el Palau per als propers 30 anys?. La ciutat s'ha de fer aquesta pregunta. I unes primeres reformes imprescindibles que no poden esperar tant temps. Que han de ser, gairebé, immediates.

Grades retràctils noves, automatitzades i més properes a la pista. Renovació també de la pista de joc, millorant condicions i dimensió. Necessitem una pista de joc que permeti disputar 2 partits a l'hora en moments punta.

Estem pendents també del camp de futbol de Palou.

A l'espera encara d'informes. Ens agradaria poder-lo construir on està previst. Si no és possible, buscarem altres alternatives.

Setè repte. Posar cada dia més en sintonia les potencialitats creatives a la ciutat per seguir avançant.

Utilitzo sovint una dada que explica bé Granollers.

La quarta part de la programació del Teatre-Auditori de la ciutat, és de producció local. La quarta part. Amb productes de gran qualitat, que sovint roden per escenaris d'arreu. D'arreu de Catalunya, d'arreu d'Espanya, i d'arreu del món.

Granollers té una densitat creativa remarcable. Segur que hi ha molts factors que ens hi han ajudat. En cito alguns: la llarga història de l'Escola Municipal de Música. El dinamisme d'Amics de la Unió. El coratge i la innovació que ve de l'Institut Celestí Bellera i d'Arsènic. Lla Festa Major, amb les seves múltiples ramificacions. El nou activisme que ha generat Roca Umbert, les oportunitats que facilita un espai públic renovat. La potència de les arts plàstiques a la ciutat, ben reflexades en les exposicions al Museu, i sobretot, la força que ve de la nostra gent, dels nostres creadors, i la força que ve de les nostres entitats.

A l'Ajuntament, li correspon acompanyar, fer-ho fàcil, mirar què tot flueixi, i posar al seu abast, equipaments culturals de primera qualitat. Equipaments que han de ser incubadores de projectes, en permanent vocació educadora, oberts a totes les mirades, accessibles, espais de diàleg i d'interacció, en el que tothom se senti protagonista.

El Pla director del Teatre-Auditori, 2018 - 2028, expressa bé aquesta vocació. Aquest compromís. Una cinquantena d'entitats i més de 700 persones, han participat en l'elaboració d'aquest Pla director.

És la millor manera de tancar la commemoració del 15 aniversari. Definint junts el futur del nostre Teatre-Auditori.

Volem també millorar les seves prestacions els propers mesos. S'habilitarà la sala oberta com a espai escènic i s'obriran nous espais d'assaig per les entitats residents.

Pel que fa al Museu, haurem de seguir la seva vitalització del patrimoni local. Haurà de seguir la seva vitalització de patrimoni local.

A l'agenda dels propers mesos hi ha: posar en valor el passat romà de la ciutat i recuperar les muralles. I seguir explicant la feina dels nostres millors artistes, com ho hem fet ja en els darrers anys.

El Museu de la Tela, s'obrirà ben aviat l'exposició permanent. Una peça que ens faltava. Aquesta exposició explicarà el paper científic i educatiu del Museu. Es tracta d'això. Ciència i educació.

I tancant el cercle, Roca Umbert.

L'hem vist créixer en els darrers anys. En espais, en activitat, en diversitat, els nous viviers d'empresa audiovisuals són la última novetat. Però passaran més coses. El centre d'Arts en Moviment, creixerà fins ocupar la planta sencera de la nau B2. Les obres són a punt de començar. Ben aviat començarem la urbanització de dos carrers de Roca Umbert.

L'horitzó, volem arribar a fer un recinte obert s la ciutat. Carrers i places integrades en el seu entorn. I, un gran aparcament sota la plaça a tocar Lluís Companys.

Roca Umbert batega fort. Treballen 166 persones. La majoria en l'àmbit de la creació de les indústries culturals. Hi viuen les entitats que mouen la cultura Popular i festiva de Granollers. En parlen, en parleu, regidora, de 400.000 usos. No ho sé. Però hi ha molt present a Roca Umbert. Però, sobretot, hi ha molt futur. És un espai d'oportunitats. També en els propers mesos, veurem la transformació del Centre Cultural en un espai dedicat al cinema, al bell mig de la ciutat. Una vella reivindicació.

La proposta de l'Associació Cultural, és fer un centre referència cinematogràfica. Ho necessitava.

Vuitè repte. A retornar, dèiem fa 2 anys, els 31.000 llocs de treball del 2007.

Ho dèiem al principi. Ho hem aconseguit. Ens hi ha ajudat una bona gestió de l'urbanisme industrial, Regidora Mònica.

S'han resolt amb agilitat reptes que han permès noves implantacions i importants ampliacions. Hem pogut captar o retenir molta inversió, amb un pes rellevant, molt rellevant, de la indústria. Hem millorat també, els polígons industrials. Avui tots tenen ja fibra òptica. Alguns però, necessiten més inversió.

Estem treballant amb la renovació de la Font del Ràdium. Volem tancar el projecte i l'acord del seu finançament, en els propers mesos.

Malgrat l'evident davallada en el consum, el comerç de Granollers manté un to elevat. Som la ciutat mitjana a Catalunya amb més densitat comercial. Cal treballar dur, però, per mantenir aquest lideratge comercial.

Per això, amb les associacions de les ciutats hem consensuat un Pla estratègic i un seguit d'accions.

Amb elles, volen afrontar junts el futur, compartint objectius. Apostant per la promoció de la ciutat, per la formació dels professionals del comerç, per la innovació i, reforçant la identitat i la singularitat del nostre model. Comerç. Hostaleria. Turisme. Atractivitat. El nou Pla de turisme, Andrea, ens ha permès conèixer millor les potencialitats de la ciutat.

Hi ha marge per créixer. Es tracta de millorar els nostres productes turístics. Aquest és el primer objectiu. Consolidar el calendari internacional amb els grans premis del Circuit de Catalunya, la Granollers Cup o la Mitja Marató. És clau. Com ho és, seguir treballant amb la captació d'esdeveniments. El més rellevant, el Mundial d'Handbol, 2021. Pel camí, el Campionat d'Espanya d'Atletisme Sub20, l'estiu del 2019, i el Campionat d'Espanya d'Atletisme Cadet, l'estiu del 2020.

Vitalitat. Aquesta és la imatge que dona la ciutat. Sempre ens trobem amb gent passejant.

Som ciutat de mercat. Més de 200 dies de parades al carrer. Molts. En els darrers anys han nascut 4 productes nous als nostres carrers. El mercat de proximitat dels

dissabtes, la llotja del disseny, el DFactory, aquest a Roca Umbert, i la Fira sobre Jocs o Juga Tu. Crec, que ben acceptades i amb èxit.

Tot plegat factors que accentuen la capitalitat de Granollers. Una capitalitat marcada per la densitat dels serveis que ofereix el conjunt de la comarca i per la capacitat de definir aliances i de treballar en xarxa.

Hem liderat l'eix productiu de la C-17. Les millors infraestructures que anirem veient en el nostre entorn, tenen la marca d'aquesta associació. Amb el necessari tercer carril, entre Granollers i Mollet, té ja calendari. El projecte executiu estarà tancat en les properes setmanes.

El laboratori al servei del teixit econòmic de la ciutat està a Can Muntanyola. Promovent les empreses al territori. Programant formació a mida. Facilitant noves formes d'accedir a l'activitat econòmica. Economia social, cooperativisme, autoocupació, reempresa, i permeteu-me només una dada. Des de Can Muntanyola s'han impulsat, en 1 any, 50 nous projectes empresarials.

Més gruix empresarial a la ciutat.

Indústria. Comerç. Serveis, però també, productes agroalimentaris. Palou va fent camí. Poc a poc. Nous productes i nous mercats. Aquest camí de Palou, el volem també acompanyar.

Novè repte. Garantir una administració oberta i participativa.

Governar per nosaltres vol dir parlar. Parlar i escoltar. Construir projectes col·lectius sumant sensibilitats, a peu de carrer. Sempre amb les portes obertes, i fent de les tecnologies de la informació a la comunicació, la millor eina per tenir un Ajuntament amb parets i sostre de vidre. També pot fer-lo cada dia més àgil i més eficaç. Tenim un portal de transparència, Gemma, situat entre els millors del país. Complim amb un 90% dels indicadors de la Llei de transparència. Volem estar al 100%. I volem fer-ho en els propers mesos.

Hem aprovat també, el codi ètic dels alts càrrecs de l'Ajuntament. El proper objectiu, aprovar el codi de conducta dels treballadors i treballadores municipals. Com ja és habitual, el Programa d'Actuació Municipal, s'ha pogut seguir a través del portal de dades obertes.

Un portal que posa a l'abast de la ciutadania, tant les grans actuacions, com la factura més petita que paga l'Ajuntament.

Hem avançat molt, també, amb l'administració electrònica. Pràcticament, tots els tràmits es poden fer telemàticament. Un Ajuntament obert 24 hores, els 365 dies a l'any.

Són gairebé 24.800 tràmits durant aquest 2018. Més del doble respecte a l'any passat. Un salt espectacular.

A la gestió municipal va desapareixent el paper. Un 44% per cent de les notificacions ja es fan de manera electrònica. És un procés dur i exigent, però necessari. Més eficàcia i millor control de la gestió pública.

Hem desplegat nous instruments de participació ciutadana. El més rellevant, Alba, el Consell de Ciutat.

En poc temps el Consell de Ciutat, ha protagonitzat ja moltes iniciatives. Vull destacar-ne 4:

Ha posat les bases per fer el Reglament de participació ciutadana, ara el tenim en mans dels serveis jurídics i estem convençuts que estarà preparat pel seu debat i aprovació, aquest mandat.

Ha impulsat i ha estat present, el Consell de Ciutat, en l'elaboració dels Pressupostos participatius. Un procés que va originar 150 propostes. 9 d'elles van ser escollides a les votacions. 1.000.000€ d'inversions decidits directament per la gent.

Ha intervingut, el Consell de Ciutat, en la definició del Pla d'acció de civisme i convivència.

I ha estat present en la redefinició dels diferents plans directors que hem anat aprovant durant el mandat. En els propers mesos, obrirem un nou procés a la ciutat.

Fa 10 anys, vàrem aprovar el segon Pla estratègic.

El segon Pla estratègic ha fet la seva feina. És el moment d'avaluar-lo, i d'obrir la reflexió sobretot, sobretot obrir la reflexió, per dibuixar el tercer Pla estratègic.

Horitzó, 2030. Proposem que Granollers concreti el seu compromís amb els objectius de desenvolupament sostenible. Al costat del municipalisme més compromès amb l'equitat.

Administració oberta, administració participativa, també administració eficient, rigorosa, austera, però, decidida.

En els darrers anys el pressupost municipal ha crescut. Des dels ajustos fets en els pitjors temps de la crisi, hem pogut ara obrir una nova etapa. Després d'aquests ajustos, millor dit, fets en els pitjors temps de la crisi, hem pogut obrir una nova etapa.

En tot moment, hem prioritzat la despesa social. Perquè els efectes de la crisi estan aquí encara. I hem fet augmentar els impostos sense augmentar, perdó, i hem fet aquest augment pressupostari sense augmentar els impostos. Set anys de congelació. I alhora, hem reduït l'endeutament de l'Ajuntament. Molta imaginació i bona gestió dels nostres equips. Perquè també hem liquidat cada any els pressupostos en romanents positius. Els hem destinat, majoritàriament, a la inversió. És bo recordar-ho.

Desè i darrer repte. Enfortir el compromís de treballar, des de Granollers per un món més just i més sostenible.

Hem estat més presents que mai, en fòrums internacionals de ciutats. En veu alta i clara. Defensant la necessitat de que les ciutats parlessin allà on els Estats callen.

Ens hem negat a seguir en silenci drames com els que viuen cada dia molta gent al Mediterrani. Com els que vivim tots en el Mediterrani. 17.387 persones mortes en els

darrers 5 anys, en un mar que és un cementiri. 2.040 persones han mort en el que portem de 2018.

Fugien de la guerra, o de la pobresa extrema. Explotats per màfies que trafiquen amb persones. Només buscaven una vida digna.

Hem treballat al costat de gent que ha liderat el clam per acollir als refugiats. Volem acollir, i la Creu Roja, aquestes dues entitats han obert camí a Granollers.

Fa 1 any que la Creu Roja gestiona 2 espais. I han viscut ja, 25 refugiats.

Som una de les ciutats que ha concretat el seu compromís. No n'hi ha prou. En som molt conscients.

Cal exigir a l'Estat, el compliment dels seus compromisos i cal seguir buscant alternatives.

Hem aprofundit com a ciutat el treball en xarxa. Liderant les ciutats catalanes agrupades al voltant d'Alcaldes per la Pau. Promovent la xarxa en el conjunt de l'estat, i contribuint a articular el municipalisme per la Pau a Europa. Hem acompanyat a l'Alcalde de Madrid, en la concepció i l'organització del Fòrum Contra les Violències i l'Educació per la Pau que es va fer la setmana passada a Madrid.

Les ciutats no ens volem esperar. Volem teixir complicitats entre nosaltres. Volem dibuixar alternatives des de la proximitat. Ens sembla imprescindible. I volem fer-ho al costat de la gent i, amb la participació de la gent.

En aquest itinerari, les ciutats que hem patit tragèdies, com les que van viure els nostres pares, i els nostres avis al 38, hi tenim una responsabilitat especial. Les ciutats que han vist sang als nostres carrers, i a les nostres places, tenim l'obligació d'explicar-ho. De compartir-ho, entre pobles, entre comunitats, entre generacions. Volem promoure i promovem la Cultura de la Pau.

La ciutat ha fet un esforç molt especial per commemorar el 80 aniversari dels bombardeigs. Els del maig del 38, i els de gener del 39. Cultura de Pau i Educació. Camins que es creuen.

Per això assumim responsabilitats a l'Associació Internacional de Ciutats Educadores. Granollers va organitzar l'any passat, l'Assemblea Mundial amb bons resultats. Ajuntaments d'arreu del món van compartir reflexions, experiències, estratègies educadores, al voltant de la Porxada.

Avui, Francesc Aroles fa el mateix a Cascais. Representant-nos.

Estem també presents als Fòrums Ambientals més dinàmics. Actius en la promoció de projectes europeus que lluiten contra el canvi climàtic i per la sostenibilitat. Perquè també hem après que en aquest àmbit, el lideratge a la ciutats, és imprescindible per avançar.

Fa un any, vàrem aprovar el nou Pla de cooperació. Per reforçar el compromís solidari de la nostra ciutat. El vam fer i l'hem fet, amb la participació de les ONG que formen part del Consell Municipal de Cooperació i, escoltant, molt especialment, als nostres

ciutadans que provenen d'altres països del món, amb severos problemes econòmics, i que segueixen compromesos amb els seus països d'origen.

Amb les ONG i amb aquests ciutadans, hem compartit objectius i prioritats per distribuir millor l'aportació que fa la ciutat de l'1% dels pressupostos, adreçats al desenvolupament. Seguim compresos amb el tercer Món.

Acabo.

Queden moltes coses en el tinter, però jo no em vull allargar més. Ho he fet ja, suficientment. Frego l'hora. Moltes coses sortiran al debat. En parlarem.

Però no puc ni vull acabar la meva intervenció sense fer referència a la situació política que viu el nostre país. Crec que la millor manera, per ser precís i breu, la millor manera de fer-ho es llegir el Ban, que vaig publicar amb motiu de l'11 de setembre. Que deia el següent:

Catalunya ha viscut en els darrers mesos la crisi política i institucional més greu des de la recuperació de la democràcia. La ruptura de l'ordre constitucional, la declaració unilateral d'independència, l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, i l'aplicació del codi penal per la judicatura i les seves conseqüències, ens han fet viure situacions plenes de complexitat, i de tensió.

Res feia pensar i res fa pensar, que els temps que venen seran més fàcils.

Una vegada més haurem d'escriure el nostre futur. I ho haurem de fer des del respecte.

Un respecte escrupolós a totes les opcions, i a totes les opinions que conviuen a Catalunya.

També, des de la suma. Des de la capacitat que hem demostrat en molts moments de fer de la nostra història, vertebracions d'àmplies majories al voltant del catalanisme polític i social. Des del compromís amb la nostra cultura, la nostra llengua i la nostra terra. Des de la passió per la llibertat. Per les llibertats.

Haurem de fer-ho també amb determinació. Expressant amb fermesa i convicció el nostre dret a decidir democràticament la forma de governar-nos. Com ho han fet altres països.

Ho haurem de fer exigint un retorn a la política.

Estem immersos en un gravíssim conflicte que necessàriament ha de tenir solucions polítiques.

La solució està en el diàleg entre governs. La judicialització de la política tanca camins. I si s'aplica de forma discutible tal com ha explicitat alguns tribunals dels països europeus, encara més. No té cap sentit que nou dirigents polítics i líders socials estiguin en presó preventiva.

Afegeixo ara: ni tenen sentit algunes de les acusacions fetes per la fiscalia.

Volem un país just i solidari. Un país en el qual el civisme, la convivència i la cohesió siguin els senyals d'identitat. El símbol més preuat. Un país que no oblidí ningú. Que lluiti aferrissadament contra les desigualtats. Contra qualsevol mena de fractura social. Que defensi els drets socials que tant ens ha costa d'assolir. El dret a l'educació, a la salut, a la protecció social, a l'habitatge, al treball. El dret a una vida digna.

El futur, és també, fer un país de qualitat cada dia. Des de les administracions. Des del Govern de Catalunya, des dels Ajuntaments. També des de la societat civil.

No ens podem esperar.

Són temps difícils.

Temps de parlar. I d'escoltar. De buscar amb paciència i lleialtat, espais per, potser, encara per descobrir. Buscar amb paciència i lleialtat espais potser encara per descobrir. De reclamar respecte i de respectar. De recordar que la pluralitat i la diversitat ens fan millors.

Perquè només avancem quan som un sol poble.

El camí serà llarg.

El futur és un repte col·lectiu que requerirà el millor de tots els catalans i de totes les catalanes.

Gràcies per la paciència.

I, ara sí. Obrim ja el torn dels diferents grups municipals, portaveu del Partit Popular té la paraula per vint minuts.

Senyor Moya : Gracias. Buenas noches a todos y a todas.

Y para comenzar, como sobre todo, sumarme a las palabras del alcalde de soporte y de duelo a todas las personas que sufrieron el accidente el día antes que se celebrará, o que se tenía que haber celebrado el Pleno de la Ciudad.

Dicho esto, es el último Pleno del Estado de la Ciudad de esta legislatura.

Nuestro grupo municipal se sigue cuestionando este Pleno del Estado de la Ciudad. Y se lo sigue cuestionando, porque creemos que no es útil y que no tiene un beneficio directo para el ciudadano. Sirve para hacer una propaganda mas bien, partidista. Sin beneficio directo al ciudadano. Creemos que el Estado de la Ciudad, va muy ligado a lo propuesto, lo dicho y lo hecho.

Nuestro grupo, hemos querido y hemos hecho muchas aportaciones para intentar mejorar esta ciudad. Muchas se han quedado encima la mesa. Mucho de ello, por la mayoría absoluta que tiene el grupo socialista. Lo estudiaremos, mas adelante, no es prioritario, en fin.

Me gustaría también destacar unas palabras que acaba de repetir el Alcalde, sobre lo que se dijo el 11 de septiembre: "Una vegada més hauríem d'escriure el nostre futur. I

ho haurem de fer des del respecte. Un respecte escrupolós a totes les opcions. A totes les opinions que conviuen a Catalunya". Vuelvo a repetir,: "que conviuen a Catalunya". Pero también habrían de llevarlo al terreno municipal de Granollers. No nos gusta que digan una cosa y que luego hagan otra. Dicen que respeta las opiniones de todos, pero no predicán con la neutralidad e imparcial que deberían. Permite la confrontación de opiniones siempre que puede con sus actos, y eso es incomprensible. Les pido coherencia en sus palabras y respeten la diversidad de este Pleno y de esta ciudad, que es Granollers.

Dicho esto, entraremos en valorar el estado de la ciudad o el no estado, actual de la ciudad. Nuestro grupo municipal hizo campaña, queriendo trabajar sobre los 16 barrios. 16 barrios que forman nuestro municipio de Granollers. En 4 años, algunos de estos barrios, apenas han visto reformas de mantenimiento o inversiones. Se merecen todos los barrios que los mimen por igual, y más.

Hablaba de la imagen institucional. Imagen mejorando plazas, etc., en nuestro municipio. Nosotros, queríamos también, o nos hubiera gustado, que hubiéramos tenido un municipio, con una imagen institucional en las entradas de nuestra ciudad. Dando la bienvenida a todos aquellos que vienen a Granollers, ya sean por repetidas veces o por primera vez.

Mejorar la imagen también, como no, con los paneles informativos. Y volvemos a los barrios. Una forma de conectar nuestros 16 barrios, es con paneles informativos. Nos gustaría saber, y estar informado de lo que pasa en una punta de Granollers desde la otra. Sería ideal, para cualquier persona que llega de nuevo a Granollers, pudiese saber todo lo que esta pasando en nuestra ciudad.

Movilidad. Apostemos por una movilidad, pero una movilidad sostenible. Como usted hablaba. Que posibilite conectar los 16 barrios de Granollers. No nos podemos conformar), con media calle con carril bici en Granollers. Una ciudad de más de 60.000 habitantes, sólo tenemos medio, media calle con carril bici.

Seguridad ciudadana. Cámaras de video vigilancia. En 2017, ya propusimos cámaras de video vigilancia. Y se quedaron encima de la mesa, por aquello que repetía al principio de: lo estudiaremos más adelante, no es prioritario. En 2018 presentamos una moción para su instalación, y nos pidieron que se retirase, porque en el mismo Pleno, pasaba una moción de una modificación presupuestaria, para ponerlas en el municipio. Nos alegramos. Pero se podían haber puesto antes. Queremos una ciudad más justa, más inclusiva y más segura. Y que sea segura para todos.

Nos encantaría que Granollers pudiera tener alarmas visuales para personas sordas.

Seguridad vial. El ciudadano lo primero. Esperemos que se iluminen y se pinten aquellas zonas, en las que han habido accidentes de tráfico, para que no se vuelvan a repetir dichas situaciones. Tenemos pasos de peatones, ya sean en el hospital, donde hubieron accidentes, y siguen en el mismo estado. Seguimos teniendo zonas problemáticas y propensas a tener accidentes. Como puede ser el Paseo de la Ribera. Somos una de las ciudades, que somos pioneras en el deporte. Tenemos personas cada día haciendo deporte en las calles. Corriendo, casi desde Montmeló hasta Las Franquesas. Tenemos una zona en el Paseo de la Ribera, donde dos

personas, o una persona cabe justa. Han habido accidentes y tenemos una zona propensa. Tenemos municipios vecinos donde apuestan por la seguridad, e incluso hace poco, han instalado vallas de hormigón, para que los vehículos no tengan accidentes y no hagan daño a las personas que practican dicho deporte. Nosotros no. Nosotros llevamos cuatro años haciendo propuestas y este municipio no apuesta por tener una zona de confluencia de personas, en la cual utilizan para hacer deporte y lo hagamos más seguro.

Esperemos que este equipo de gobierno trabaje, para que en el centro sigamos teniendo atención primaria. Y también nos encantaría que cumplieren los acuerdos de las mociones. Esperemos que a corto plazo instalen todas las placas "entorn sense fum" que se votaron en este Plenario. Hablaba también de deporte. Yo sigo echando en falta, los gimnasios urbanos. Seguimos teniendo una ciudad que no apuesta por el deporte urbano, por miedo al vandalismo. O eso es lo que se nos ha dicho. Para mí, incomprendible. Todos los municipios vecinos, han apostado por este tipo de deporte y por este tipo de gimnasios urbanos. Lo vemos, lo veo y lo disfruto cada día. Siguen siendo utilizados por un montón de personas, a las cuales cada día hacen utilidad de estos gimnasios urbanos. Y ninguno de ellos ha dejado de funcionar por vandalismo. Por qué en esta ciudad no apostamos por ello?. Con el deporte damos valor y salud a la ciudad.

Granollers es una ciudad educadora. Usted lo ha dicho.

Apostemos por poner pancartas antiviolencia en los centros deportivos. Para enseñar a nuestros niños y adolescentes, los valores del deporte. Vemos que en el 2017, se ampliaron en un gran número los desfibriladores en los centros deportivos. Pero siguen habiendo lugares sin ellos. Sigamos trabajando. Porque seguimos sin tener desfibriladores en el campo de fútbol de Can Gili, la Fuente Verde, Poniente, Primero de Mayo, y algo que hoy ha pasado por aquí desapercibido, las pistas de atletismo.

En campaña electoral, nos preguntaron por las grandes inversiones.

Y nosotros les dijimos, que la mayor inversión era tener en buenas condiciones lo que ya tenemos.

Usted hablaba de deportes y del mantenimiento de alguno de los centros deportivos, pero, no sé si ha olvidado o no lo tenía apuntado, las pistas de atletismo. Seguramente será para el segundo turno de palabra.

Las pistas de atletismo son inaccesibles para personas con discapacidad. Las gradas oxidadas. Hablábamos de poner gradas retráctiles, pero en estas, casi no se puede ni sentar uno. Techos que se caen. Las personas que practican allí, precisamente la semana pasada, uno de los que practican jiu jitsu en el gimnasio de las pistas de atletismo, me dijo que se le caía el techo, literalmente, en la cabeza. Moho en las paredes. En fin, no concibo una ciudad que apuesta, invierte, por una Mitja Marató, que es conocida mundialmente y que tenga unas pistas de atletismo en este estado.

Seguimos con el mantenimiento de edificios. Bucle mantenido en el teatro-auditorio. Usted hablaba de "obert a totes les mirades, fem ho també obert a totes les oïdes".

Aire acondicionado en el local jove.

Sigamos con el mantenimiento de la vía pública. Porque usted hablaba de los pequeños detalles. Me encantan los pequeños detalles. Llevamos 3 años, proponiendo que se cambie o se repare la barandilla del puente de Ramón Llull. Barandilla del puente, que se sostiene en algunos sitios, no sé si hay gente de que ha pasado por allí, se sostiene por un hilo de óxido en alguno de los tramos. Alguna vez nos encontraremos que alguien va a dar de comer a los patos y va acabar comiendo con ellos.

Accesibilidad para los pasos de peatones.

Parque de infantiles adaptados. Sobre los parques infantiles adaptados, sabemos que tenemos colectivos que seguramente son minoritarios, pero permitamos les disfrutar de los parques, de igual forma que lo hacen el resto de los niños. Y que decir del estado de muchos de los parques infantiles, que tenemos totalmente destrozados. Y cuando digo totalmente destrozados, es totalmente destrozados. Con astillas, rotos, algunos inservibles.

Sobre la accesibilidad en los pasos de peatones. Hay muchísimo por hacer. Y como ejemplo sólo les pido que se acerquen al paso de peatones, por ejemplo, del colegio Salvador Espriu. Y visualicen, tengo aquí una foto, para el que la quiera ver, la pintoresca imagen de 2 plazas de aparcamiento para minusválidos, en la puerta del colegio. Justo a la puerta del colegio un paso de peatones inaccesible para una silla de ruedas. Y las 2 plazas de aparcamientos, invadida por bolardos de hormigón, por la cual, por esas plazas no se podría bajar una persona con silla de ruedas o discapacidad.

Quizá éste sea, el otro debate, el otro estado de la ciudad, o el otro no estado de la ciudad.

Gracias.

Alcalde: Moltes gràcies. Per part de la Cup, la senyora Oliver té la paraula. Endavant.

Senyora Oliver: Gràcies. Bona tarda a tothom.

La veritat, és que senyor alcalde, escoltant-lo em donen ganes gairebé de votar-lo. Sinó fos

Alcalde: es cert, no, no, no ho descarti.

Senyora Oliver: si no fos, si no fos, és important aquest si no fos. Perquè les paraules, efectivament, no són la realitat, sinó que en tot cas, són una interpretació d'aquesta realitat. I sí que és veritat, i és manifestament manifest, que vostès, i nosaltres, en aquest sentit tenim diferents mirades, i fins i tot a vegades, em fa l'efecte que vivim, fins i tot, en diferents ciutats.

Bé, de fet estem en un Ple de l'Estat de la Ciutat, a escassos 15 dies del Ple de pressupostos i ordenances, que ja vaig dir en el seu moment, en el Ple de pressupostos i ordenances al clatell, ja vaig dir que en aquell moment, en el seu dia, en el Ple de pressupostos, ja vaig dir que per nosaltres, d'alguna manera de facto, podríem dir el Ple, de pressupostos, que és un Ple cabdal importantíssim de cada any; doncs, podria ser com un estat de la ciutat. I ho dic això, a mode de prefaci, d'advertiment, perquè en tot cas, acabarem redundant i dient coses que ja vam dir en el Ple anterior, i en tot cas això, seria com un Ple annex. Si vostè vol i m'ho permet, un Ple annex del Ple anterior. I, estirant precisament del fil de les citacions, que ja vaig dir en el seu dia del Ple de pressupostos, seguirem l'estimada Yayo Herrero, amb una citació que diu: «la política, l'economia i la cultura, ens han declarat la guerra a la vida». I és en aquest context de distòpies imposades, que circumscrivim també l'estat de la ciutat. Per tant, i encara que sigui una obvietat recordar-ho, i com ja ho hem reblat tantes i tantes vegades, i tantes altres que ho farem, la política granollerina no està exempta ni d'aquest règim capitalista i burocràtic. No està exempta, del que ja l'altre dia vam dir al Ple de pressupostos, d'aquesta recentralització espanyolista. No està exempta de polítiques i de lògiques androcèntriques, i per tant, tampoc està exempta, d'inèrcies depredadores amb el territori.

Amb tot, si és veritat, que si podem convergir que al segle XIX, era el segle dels imperis i el segle XX, era el segle de les Nacions. Podríem dir que al segle XXI vindria a ser el segle de les trinxeres locals i dels municipis.

Estem però, en fase de resistència. «Hem de resistir. Les ciutats no poden ser un lloc on invertir, sinó un lloc on viure", reclama el geògraf David Harvey. I a Granollers, sens dubte, amb voluntat política, i polítiques municipals encaminades a posar la vida, i sobretot, la vida de les persones que més pateixen el centre. S'hi podria viure infinitament millor.

Perquè vostè senyor alcalde, atrinxerat, i permeti'm aquesta expressió, al món de la política des de l'any 87, i després de 17 anys de regidor, i de 14 anys d'alcalde, alguna, i no dic tota, però sí que és veritat, que alguna responsabilitat deu tenir, sobre els problemes que patim a Granollers. I dic, alguna responsabilitat també deu tenir el PSC, respecte doncs la contaminació que tenim, de l'atur, de la precarietat, de la manca d'habitatge públic de lloguer, de les desigualtats, de la segregació escolar i habitacional, transport públic insuficient, de la nefasta política amb el tema dels residus, de la manca de propostes d'oci, per exemple, nocturn per al jovent, etcètera, etcètera. Davant d'aquestes mancances, entenc jo, que en aquests anys de Govern, doncs segurament, tenen alguna responsabilitat.

Però això ho va dir Salvador Allende, amb aquella frase magnífica que diu, "mucho más temprano que tarde, se abrirán las grandes alamedas". I fa temps que assistim a un no despertar, també de les granollerines i dels granollerins. Estem de lliurar-nos d'aquesta vena, que no ens permetia veure la realitat, desmuntant aquest oxímoron, tan repetit de transició democràtica, que ens teniu una mica a les palpentes. Han calgut quaranta anys, perquè la majoria del poble català, tinguem el valor, la força, per cridar que la immunitat no és exemplar, que la desigualtat davant de la llei, de la família Reial, per exemple, no és exemplar; que la desigualtat d'oportunitats, no és exemplar, i que mantenir la negació de la voluntat popular, tampoc, és exemplar.

Enguany celebrem aquest despertar de la profunda letargia del pacte del 78. Celebrem també el despertar d'una ciutat que havia estat encisada, per les seves promeses i encants. Promeses que s'han fet, i es continuen fent esperar. Seguim esperonant solucions, que permetin doncs un accés a un habitatge digne, veure com es reactiva l'ocupació de qualitat, no precaritzada, una gestió més eficient aprimant administracions, com se'ns va prometre el 2011, etcètera, etcètera.

Diversos sectors socials obren cada cop més els ulls i estem cansats de paternalisme, i estem cansades de promeses incomplertes. Per tant, comencem a caminar. Ja no només les colles de blancs i blaus, que ja ens van fer saber a la Festa Major, per exemple, que l'Ajuntament, que la festa no és de l'Ajuntament, sinó que és del poble. Sinó que a més a més, acompanyades de CDRS vam votar a Granollers, van inundar els carrers de la ciutat aquell llunyà, 3 d'octubre i 8 de novembre, que encara romanen en la nostra memòria, i suposo que durant molts anys. I juntament amb feministes organitzades, vam assistir a la manifestació més gran del 8M, s'ha vist mai a Granollers. I totes aquestes mobilitzacions que han succeït a Granollers, i per tant també formen part del mapa de l'estat de la ciutat, tenen un denominador comú: Que és fer saber als gestors del sistema, que els carrers, quan ens organitzem, seran i són nostres.

Repassem per tant l'estat de la ciutat. Així, una mica a groso modo. Perquè avui no voldria ser la persona que més minuts aquí para.

Anem al gra.

Parlem de mobilitat i Medi ambient.

Tema sobre el qual tenen una especial sensibilitat. Doncs ahir precisament el 9Nou, obria portada, i suposo que persones que aquí hi són, doncs ja ho devien veure, amb una frase d'en Xavier Querol, que deia que "la solució per a la contaminació era reduir cotxes, no fer-los elèctrics».

I justament, quan vaig pensar en això, vaig pensar directament en els deliris, amb simpatia, que li dic al senyor Terrades, respecte a la fal·lera que tenen, respecte dels cotxes elèctrics.

Es que no es tracta de posar-hi cotxes elèctrics, sinó senzillament de reduir els cotxes. Aquest expert deia, que a més a més, amb menys cotxes, per tant, hi hauria una voluntat, cal intervenir efectivament en el disseny urbà de la ciutat.

I com?. Doncs fent-la cicle i ciclable. Ara el meu company del PP també ho deia. És a dir, calen carrils bici. Molts més carrils bici, per esdevenir Granollers, una ciutat ciclable. També s'ha de millorar el transport públic. I, a més a més, tenint en compte aquest biaix de gènere, i tenint en compte que el transport públic, és un transport més usat pel col·lectiu femení.

Els doctors Xavier Bassaganya i Xavier Querol, ens advertien sobre els perills de la contaminació, que també ha comentat el senyor alcalde, i de la incidència nefasta que tenen, ja s'ha estudiat en el cervell, el desenvolupament del cervell i en el desenvolupament dels pulmons, entre d'altres. I que a més a més, estem parlant d'una cosa absolutament seriosa.

Perquè justament aquesta contaminació de l'aire, sense anar més lluny, a Barcelona, i que no queda tan lluny, s'està saldant amb 3.500 morts prematures l'any, per exemple.

I de la magnitud de la tragèdia, en som conscients; per exemple, veïns i veïnes de la Ronda Sud. Es a dir, fartes de trànsit, fartes de soroll, fartes de contaminació, d'una Ronda Sud que està funcionant des del 1994 i, efectivament han decidit organitzar-te en aquesta assemblea integradora de la Ronda Sud. Saben que l'única manera que escoltin les seves demandes i reivindicacions, passa com sempre ha passat, organitzant-nos i sortint al carrer, una vegada i una altra. Llavors clar, sovint ja ho hem dit i ho tornem a repetir. Com conjunim aquesta pretesa sensibilitat del consistori amb el medi ambient, i en canvi, potenciem una ampliació, des del nostre punt de vista insostenible, com podria ser el circuit del (PD1).

Parlem del camp de futbol.

De moment quines bones notícies i ens n'alegrem infinit, que de moment no es fa. De moment no es fa. Desmuntin el camp de futbol actual i facin horts, per exemple a Palou, no vosaltres, però facilitin que hi hagin en allà, horts, a Palou. No diem que som una xarxa de ciutats per la agroecologia?. Facilitin-la, doncs, per exemple, a Palou.

Gestió de residus. Si parlem de Medi ambient, gestió de residus, l'aigua la tenim, la seguim tenint a grans multinacionals. Ja hem parlat de Florentinos i companyia, les municipalitzem. Què bé escoltar, arribo una mica tard, però què bé escoltar, com a mínim esperona pensar la possibilitat que des del Govern s'estigui plantejant, algun dia, la concreció d'una municipalització, com per exemple, seria de la gestió de l'aigua.

Si parlem d'urbanisme i d'habitatge, n'hem parlat. N'hem parlat fa 15 dies, és a dir, les polítiques basades en les inversions, l'altre dia en parlàvem. Estan basades a la política del totxo i del ciment, moltes d'elles. Llavors, què passa, què no hem assumit els costos socials i mediambientals que això implica?. És a dir, cal que seguim destinant recursos, per exemple, escales mecàniques. Per exemple, és necessari, és suficient?. Quan per exemple hi ha un greu problema del que vostè també n'ha fet esment, com no pot ser d'una altra manera, que és l'accés a l'habitatge. És a dir, també fa poc, sortia en una notícia, que l'habitatge de segona mà de Granollers, ha incrementat un 4,6%. I tristament, estem en el rànquing de ser la 3^a. ciutat catalana, en el rànquing d'encariment de pisos de segona mà.

Llavors, això està succeint també a Granollers. I això forma part de l'Estat de la Ciutat.

Com pot ser que haguem aprovat fa 15 dies uns pressupostos, on la inversió en adquisició d'habitatge públic sigui tan deficitària. És un tema absolutament que no està resolt i, les polítiques per resoldre el dèficit de vivenda no donen l'abast.

Parlem de desigualtat de gènere i sobretot de l'apoderament del gènere.

Ja n'hem parlat, perquè venim d'un Pla d'igualtat. També n'hem parlat, perquè venim d'un Pla de pressupostos. Però sobretot, es que és important també quan parlem de desigualtat de gènere, sobre tot, parlar de l'apoderament de gènere. Perquè en aquests 2 anys, si fem la lectura en clau de Ple de l'Estat de la Ciutat, les dones s'han apoderat. S'han apoderat i s'han organitzat. Ens hem organitzat, i s'han organitzat per fer possible aquest 8 de març de l'any passat, que va ser un 8 de març de màxims

com mai s'havia vist a la ciutat. I això també forma part del teixit associatiu de la ciutat. Hem organitzat a la ràbia en contra de la sentència vergonyant de la manada. O per exemple, fa poc, també ens vam solidaritzar amb la família de la Vianca. D'una companya. Una dona apareguda morta al riu, quan encara, a hores d'ara, no tenim ni el cos. Per tant, la família encara no pot fer la vetlla, i no pot enterrar-lo, i que a més a més, encara no s'hagi resolt la causa, per la qual aquesta dona va morir, i ens la vam trobar al riu Congost.

Per contra, sí que és veritat, que es fan passos endavant amb termes de resoldre la desigualtat, en clau de gènere. Acabem d'aprovar un pla d'igualtat, que en el seu cas entenem que és necessari, però també és insuficient i sobretot, cal més voluntat política, transversal, que passi perquè les polítiques municipals tinguin una lectura en clau de gènere.

Si parlem de la defensa de la nostra terra, també parlem d'un poble organitzat.

Això també és l'Estat de la Ciutat a Granollers. És a dir, vam sortir al carrer, encara que hi ha, amb alguns o algunes, vulguin fer creure que no va succeir. Van mobilitzar-nos per defensar 17 o 18 col·legis aquell dia del referèndum.

Aquell 1 d'octubre llunyà, que enguany, ho hem celebrat. Van posar els nostres cossos per defensar, el què, la democràcia. Per tant, hi ha hagut un reguitzell, un revulsiu per part de la societat granollerina, que protesta en contra de la violència policial i judicial, i que a més a més, hem construït una xarxa de solidaritat i efectes, i avui dia en són més fortes i més valentes. I a més a més, sabem que no hi haurà normalitat democràtica en aquesta ciutat, mentre hi hagi presos i preses polítiques, i exiliades i exiliats. A més a més a Granollers, ho recordem cada dimarts, com no pot ser d'una altra manera, des del dia de l'empresonament a la Porxada, i de manera incansable.

Si parlem d'apoderament, també parlem d'apoderament del jovent i de la gent gran, per exemple, dels pensionistes. Per què no?. Això també forma part de l'Estat de la Ciutat.

El jovent s'està organitzat. I ho dic més enllà d'organitzacions o de col·lectius, no són organitzacions com blancs i blaus, que està súper bé i que de cada any ens desborden. Sinó també d'iniciatives juvenils. És a dir, el jovent treballa pel seu futur, conscients de que si no ho fan ells, tampoc ho faran per ells. Llavors, després de l'experiència de l'encant d'un jovent rebel i organitzat, doncs també s'esperona, la construcció d'un nou espai a la ciutat.

I els pensionistes?, què fan les pensionistes i les pensionistes. Doncs també s'organitzen, i també s'agrupen i surten al carrer una setmana i una altre, en defensa d'unes pensions dignes i merescudes. Lluiten al carrer, allò que l'estat els està manllevant. I, a més a més, ho fan de manera organitzada, amb «Marea», prescindint de sindicats, que sovint, també els han vist, els han traït, vaja.

Parlem de les refugiades i parlem de persones immigrades.

Doncs sembla una nau cronista. La veritat és que m'ha alegrat infinit, escoltar-lo senyor alcalde, parlar de les persones refugiades. Perquè avui en dia, sembla un anacronisme. Ja no són portada. Ja no són notícia. Perquè fem invisible allò que

causa el destorb. El mateix sistema que precisament la genera. Però recordem que Granollers va sortir en clam. I així ho ha recordat vostè, per exigir l'acolliment d'aquestes persones refugiades. La pregunta és: tenim pisos preparats, per a tal efecte, o s'hauran d'ocupar com està passant a Santa Coloma?, per exemple.

Estem denunciant les devolucions en calent que el Govern del PSOE, està cometent?. D'això no n'ha parlat, vostè. Com tampoc no n'ha parlat o no m'ha semblat entendre que parlava, que com pot ser que una Ciutat, de la Pau i defensora dels drets humans que ens diem o ens autoanomenem; com pot ser, que no haguem dit res, quan hi ha un partit a Espanya que també representen, segueixi venen armes a Aràbia Saudita? No hi ha hagut cap condemna, i d'això no n'ha fet esment.

I aquí a Granollers, què passa amb algunes persones migrades que ens comenten, i d'això ja en parlarem el Ple de novembre finals, com pot ser que hi hagi persones migrades que ens comenten que a Granollers, no s'està facilitant l'accés al padró municipal. Què passa amb això?. Com podem consentir que hi hagi ciutadanes granollerines que estiguin mal llevades dels drets considerats més bàsics. En parlarem.

Seguim parlant d'educació.

De fet ja, des del minut 1 diria que la CUP n'ha parlat sobre aquest tema. Sobre el tema l'educació.

Em sembla interessant que el senyor regidor Arolas estigui a Cascais, en aquesta trobada de ciutats educadores. No sé si és que ha anat a explicar ben bé, que tenim una ciutat amb alts índexs de segregació escolar, respecte de Catalunya. No sé si ha anat a explicar això.

Tenim una segregació escolar, que com bé va apuntar el Síndic de Greuges, ens vam posar una mica les mans al cap. Vam dir al Xavier Bonal, que ens va fer un informe. I ara què?.

Aquesta és la pregunta. I ara què?. Quina proposta per combatre la segregació?. Quines mesures s'han implementat enguany per revertir aquesta situació?. I el problema, sota la nostra perspectiva, és que no tenen una aposta clara per l'escola pública. Parlo d'escola pública. Si segueixen mimant, l'escola privada concertada. I fer-ho, ho saben, perquè no estan en les mateixes condicions, és afavorir a Goliat. I sinó, mirin i emmirallant-se en altres models educatius, a veure com ho fan. Què passa en Finlàndia?. Què passa en Finlàndia?. Doncs que no tenen un sistema privat concertat d'educació, entre moltes d'altres prioritats. Però estem allà mateix. Voluntat política és el que cal si es vol revertir aquesta situació injusta de segregació, i en definitiva de desigualtats. Això passi, indefugiblement, per reforçar l'escola pública. Per reforçar l'escola pública.

I per anar una mica tancant, parlem de sanitat.

Tot i que sanitat és un tema desbordant, i que ja ho hem dit alguna vegada, que caldria, segurament tractar el tema de la sanitat amb un Ple específic. Però jo em pregunto. Com resollem, com resollem aquesta manca de 60, 80 llits, que falten a la comarca. Com resollem aquesta dada que ara la tinc de memòria, perquè no sé on tinc

el paper, però la dic de memòria. Tenim una mitjana a Catalunya de 2,5 llits per cada 1.000 habitants. La xifra del Vallès Oriental, per tant, dels tres hospitals que tenim al Vallès Oriental, es de 0,1 llits cada 1.000 habitants. És una xifra gràfica absolutament preocupant. Què estem fent respecte als nostres CAPS, que estem fent davant del col·lapse, i que estem fent davant del infra, infrafinançament en l'àmbit sanitari.

Bé, han passat 3 anys i mig. La veritat és que estem a les acaballes de la legislatura, i a banda de fiscalitzar, l'acció de Govern, i de ser-nos contrincants en el terreny del joc, també hem intentat aportar propostes encaminades a canviar, precisament les regles del joc. I ho hem fet aportant propostes, ordenança de civisme, mapa de capacitat acústica, ordenances fiscals, ordenança regulació de clubs cànnabis, el Pla de mobilitat, el preu públic de la piscina, al camp estadi de futbol a Palou, o el tercer Pla d'igualtat. En algunes ocasions les propostes, poques, han estat incorporades, fet que agraïm infinit, en d'altres han estat desestimades, o mala sort, i en qualsevol cas, és el menys preocupant, és que encara algunes de les al·legacions i propostes que hem fet, continuen esperant una resposta.

Algunes propostes, també és veritat, que jo crec que responen a una lògica compartida de victòria. És a dir, quan hi ha hagut reeiximent, és perquè en alguns casos, doncs partits que estem al Consistori, doncs hi ha hagut una batalla coral, respecte a alguns temes, com per exemple els pressupostos participatius de l'any passat. Durant aquests tres anys hem denunciat allò que crèiem que eren irregularitats i tractes de favor, i seguirem fent convençudes, que aquesta, també, com a oposició, és la nostra tasca.

Hem reclamat major transparència. Tant en les actuacions del propi Ajuntament, com en els ens dependents com Granollers Promocions, consorcis del qui participa la ciutat, com el Besòs Tordera, o de la recollida de residus del Vallès Oriental, així com associacions com AMTU, o fundacions que gestiona l'hospital, i que presideix el propi alcalde o, les possibles irregularitats en la gestió del Club de Natació Granollers.

Però des de la CUP sabem, que cal recosir xarxes i complicitats, perquè sabem que la transformació social no vindrà ni des de dalt, ni des de les institucions. És per això que posem i seguirem posant l'accent, sempre i en tot moment, a l'organització popular, com a motor de canvi.

Per cloure la meva intervenció, al fil del que l'altre dia deia la regidora Mònica Oliveres, que va dir que l'altre dia sobre tenir un somni, se'n recorda Mònica Oliveres?. Suposo que pensant en el I Have a Dream, del Martin Luther King, nosaltres també tenim un somni. Un Granollers que tingui les invisibles i les perifèriques. On pugui llegir en una biblioteca, no els centres, sinó per exemple a la zona nord. On pugui ser atesa sense cues, ni col·lapses als centres de salut. On pugui emancipar-me en un habitatge digne, malgrat els sous del precariat. On pugui caminar sola, i de nit, per qualsevol racó d'aquesta ciutat, i que la solidaritat i la rebel·lia, esdevinguin a Granollers, el pa nostre de cada dia.

Gràcies.

Alcalde: Moltes gràcies. Per Ciutadans, qui parlarà?.

Senyor Meseguer: Gràcies senyor Alcalde.

Alcalde: Endavant senyor Meseguer, té la paraula.

Senyor Meseguer: Primer de tot sumar-me al condol. Lamentar que vam tindre que suspendre un Ple, per una situació tant greu, com va passar. Alegrant-se de que el senyor Navarro, estigui amb nosaltres, sigui que el seu fill estigui evolucionant bé i que segueix endavant.

A nosaltres per comentar, l'Estat de la Ciutat, pensem que hauríem de veure una visió, quina és la visió que tenim de Granollers. Que creiem que la té molta gent. Granollers és una ciutat, podríem dir que és una ciutat, tranquil·la, una ciutat lineal. I quan dic lineal i tranquil·la, podríem entrar a que és una ciutat que falta una renovació de idees, una altra visió d'aquesta ciutat. Creiem que hem entrat en una monotonia. Només fa falta veure un mercat setmanal que tenim, que és súper potent, històric, un punt molt important per la nostra ciutat. Però si ens fixem en aquest mercat i passem per aquelles parades, veurem que al final Granollers són 3, 4 carrers. I hem de tenir en compte de que Granollers, no són 3 o 4 carrers.

Granollers té una sèrie de barris, 16 barris; i és evident que hi ha una diferència abismal, entre el que és el centre de Granollers, o aquests carrers que comentàvem, amb la resta de barris. Això crec que és un tema, que s'ha de fer molta feina. És un tema a millorar i molt important per tots els que vivim a Granollers.

Per què diem que és una ciutat lineal, que està estancada? Bé, perquè considerem i amb tots els meus respectes, al senyor Alcalde, jo crec que dirigir una ciutat, ser l'Alcalde d'una ciutat catorze anys, pues al final, se'ns acaben les idees. I això passa en qualsevol altra cosa que fem, és del ser humà. Vull dir, arribem al que és l'apoltronisme. I creiem que, aquí falta sang nova. Ja no parlem d'ideologies polítiques, sinó aportar idees noves.

Un dels punts que Ciutadans, a Granollers, ha posat sempre per davant de tots, ha sigut el tema de l'atur.

L'atur és un tema molt important. És la base de tots. El que la gent tingui feina, a partir de la feina, tot pot començar a funcionar. I l'atur, que és un dels principals problemes de la nostra ciutat. És veritat que ha hagut un descens important, si comparem dades, i el senyor Alcalde ho estava comentant. Però seguim estant molt lluny del percentatge que hauríem de tenir. Actualment estava comentant dades de l'octubre i les últimes que tenia són del setembre. Tenim 3.446 aturats, això és el 10,6%, el 2012, per no avorrir, estàvem, donaré 3 dades concretes, el 2002 estàvem a un 20,10%, amb el qual, si estàvem a un 20,10% d'aturats, i ara estem al 10,6%, vol dir que, bé, que les coses han millorat, això es cert; molt, i és important que anem pel bon camí. Però hem de recordar que el 2006, estàvem al 6,9. Per tant, hem de seguir empenyent. El tema de l'atur, és un dels punts a tenir més en compte, i podem dir que durant el temps que

portem en aquest consistori, no n'hi ha molta voluntat per part de l'equip de Govern, per solventar aquest greu problema.

Nosaltres com equip de Ciutadans, hem presentat, hem intentat presentar propostes. Algunes han sigut acceptades, altres inclús, ens consta que n'hi ha una partida pressupostària, però, «nunca más se supo». A nosaltres, que almenys a mi, i en el senyor Carmany, no ens hem reunit «nunca más». I aquests diners, no si parlàvem de 150, 200.000€, no recordo la xifra exacte.

No sabem ben bé que s'ha fet. Però amb nosaltres tampoc s'ha comptat.

Hem de tenir en compte, que les dades indiquen clarament, un descens de l'economia. I sumat a la inestabilitat de Catalunya, la cosa no pinta bé, i com diuen: «vale más prevenir que curar.» És veritat que hi ha un Pla de xoc. El Pla de xoc és vital per a famílies que estan amb problemes seriosos de, tant econòmics, com socials, però no és la solució a mig ni a llarg termini. Un Pla de xoc, ja ho diu, és un Pla de xoc. Però el que hem de saber és, aportar a empreses, que sigui un comerç més potent, i al final el que diuen, una cosa és donar el peix, i una altra cosa es ensenyar a pescar. Potser haurien d'intentar dona'ls-hi la canya perquè tots puguin anar a pescar, que és al final el que tots volem. Haurien de prioritzar la creació dels llocs de treballs, perquè creiem que és una obligació de tots.

En quant al comerç, sense dubte, el comerç és un dels atractius més potents de la ciutat de Granollers. Això una vegada ho hem comentat, i clar, nosaltres dir que tenim un mar, pues va a ser que no, ni una platja preciosa. El que si tenim és un comerç molt potent està molt ben considerat però, cuidado, les empreses i el comerç que hi ha a Granollers, hem de tindre molt de compte perquè a dia d'avui, empreses com Amazón, poden fer un mal irreparable als nostres comerciants, i això hem d'estar a l'alerta. Per posar exemples, Estats Units han hagut de tancar milers d'empreses, per la competència directa d'Amazón i d'altres plataformes digitals.

Hem de saber adaptar-nos, reinventar-nos i buscar alternatives, perquè el nostre comerç segueixi creixent. I creixent, i tornem a insistir, i que aquest comerç el fem potent, que creixi, i que es vagi viralitzant. Que es vagi viralitzant, a tota la ciutat. No a 3 carrers.

Moltes vegades ho hem dit. Tenim punts forts al voltant nostre. Roca Village, circuit de Montmeló, i no se sap atraure aquesta gent que vingui a visitar el nostre comerç. A vegades se'ns ha dit, bé ja ho hem intentat. Bé, pues s'ha de tornar a intentar. Perseverança. Insistència fins que aconseguim que la gent que ve al Circuit, vingui a Granollers. Que la gent que va a Roca Village, vingui a veure les nostres botigues, que segur que els hi agradaran, i estaran molt contents i, entre ells s'ho diran. Anirem fent un comerç més potent i això són llocs de treball.

El tema de l'habitatge, hem de ser conscients que a Granollers, van sortir unes dades, no fa gaire, és el cinquè municipi català on més puja el lloguer, segons l'index de Fotocasa. El qual és un índex que crec que és a tenir en compte. És una dada que podem mirar positivament. Positivament perquè això vol dir, que tenim una part de la nostra ciutadania de nivell mitjà-alt. Però clar, això és molt maco, però hem de tenir en compte, que el conjunt de la població, no pot accedir a una vivenda digna. I clar, lo que

diem, una feina i una vivenda, és algo que ho hem d'intentar, que ho pugui tenir qualsevol persona que viu a Granollers. Sabem que hi ha moltes famílies amb sèrius problemes econòmics i d'emergència social, i els hem d'intentar ajudar i que poguessin accedir aquesta vivenda.

També sabem, que des de l'Ajuntament, s'està treballant el tema d'habitatge, tant en lloguers socials, com a ampliar el parc de vivendes de l'Ajuntament. Hem de seguir treballant tots plegats, perquè tothom pugui tenir una vivenda digna.

Un dels problemes principals, que aquí, potser no queda bé com ho diré, per mi és una excusa de mal pagador.

El tema de les residències. Havíem, tema de les residències. Que em diuen que fan. Bueno, havíem. Si s'han de prioritzar, el que no pot ser, és que no hi hagi una plaça lliure. No n'hi ha ni una sola plaça a Granollers. Ni una sola plaça. Llavors això, no, hi han coses lleus, greus, i molt greus. Per nosaltres això és molt greu. Per lo tant, és una cosa que aquí, s'ha de prioritzar per davant de tot. Això no parlem, de quan vas a portar a la teva mare o el teu pare a la residència, pues «per lo bagini», dos mil euros. Clar això també, ja em direu qui ho pot pagar. Jo crec que poca gent. Per tant haurien de treballar urgentment, i pressionar a qui faci falta, per ampliar la oferta de residència, i ajudar la gent més gran. Sense possibilitats econòmiques. Respectar i ajudar als grans, és un deure de tots.

Tema de la convivència. El tema de la convivència, lamentablement, no estem vivint els millors moments. I tots sabem el perquè. Nosaltres pensem que haurien de ser pioners, i un exemple a seguir en convivència, i començar a respectar les ideologies de cadascú. Sense malmetre l'espai de tots, amb insígnies. Siguin les que siguin. I si voleu, poso jo un exemple, agafo aquesta carpeteta, i la començo a posar aquí. I demà l'altre, un altre, i l'altre. Això, jo crec que no ajuda a la convivència. Sinó que més aviat, l'empitjora.

Centrant-nos en el que realment importa per la població. La sanitat, la seguretat ciutadana, el treball, l'educació, i tot el que tingui a veure amb el nostre dia a dia. Mantenir al marge els espais públics, les escoles, les institucions, de qualsevol ideologia política. Qualsevol. I respectar la neutralitat de tots. Tots tenim dret a manifestar-se, tots tenim dret a pensar com vulguem, però crec que cada cosa al seu lloc.

I em sap greu senyor Mayoral. Ja ho hem parlat més d'una vegada. Però en aquest aspecte, serem molt pesadets. I si és necessari, prendrem mesures legals. Perquè volem que Granollers sigui de tots. Vostè, és el primer que ha de donar exemple, traient el llacet groc de l'Ajuntament. Perquè l'Ajuntament també és de tots.

En quant a l'Hospital de Granollers, considerem que a l'objectiu de l'Ajuntament de Granollers, seria tindre el control total de l'Hospital de Granollers. Perquè serà l'única manera, de poder tindre una sanitat de primer nivell.

En quant a seguretat ciutadana, seguim apostant una major seguretat al centre i, els barris i els punts més conflictius. Ara es comentava que això està en marxa. I seguim dient, que l'important, és que hagi policia de paísà. La policia de paísà és bàsica.

Qualsevol persona, qualsevol persona, ha de poder anar pel carrer amb total tranquil·litat. Això és bàsic en una ciutat.

També que hagin càmeres de vigilància per seguretat. La seguretat és importantíssima.

En quant al Medi ambient, i aquí ha dit una cosa la senyora Maria Oliver, que m'agrada molt. Hauria d'haver un Pla estratègic de zones verdes, i preservar al màxim les zones que ja tenim, i potenciar-les. Seguint fent un estudi. Sabem que no es fàcil. Sabem que tenim un problema de contaminació, que potser que, s'ha d'estudiar molt, i ara vaig a dir una cosa. Per això deia que la Maria Oliver, m'ha agradat el que ha comentat. Apostar i incentivar el màxim, una mobilitat més ecològica.

No ens enganyem amb el tema de la mobilitat més ecològica. I com deia molt bé la senyora Maria Oliver, no és canviar els cotxes de gasolina i dièsel, per cotxes elèctrics. «Cuidado». I aquí podria fer un debat bastant llarg. Perquè ho conec a molta profunditat, lo que és un vehicle elèctric, o un de combustió. Crec que ara no es el que toca. Però no ens deixem enganyar, perquè llavors ens passarà el que ha passat ara, que està sortint per tots els canals de televisió. Que ara resulta, que ens estaven venent que el dièsel, que el dièsel, i ara diuen que el dièsel que no. Que ara contamina massa. Home clar si es potència perquè hi hagin dièsel. Com que hi han molts dièsel, pues ara contaminen molt. I el cotxe elèctric, aviam, el cotxe elèctric, que jo sàpiga, per energia solar no funcionen. Llavors, s'ha de potenciar una mobilitat de transport públic, de bicicletes, etc.

El tema de la neteja. Ens consta que el senyor Segovia, treballa intensament en el tema de la neteja. I volem agrair la seva tasca i la seva predisposició a qualsevol consulta que li fem. I li agraïm sempre al senyor Segovia. Però fa massa que parlem d'això. Llavors, quan hi ha un problema, s'ha d'intentar, és solventar el problema. Estem parlant d'un pressupost de 4.300.000€.

Potser el senyor Segovia, potser li falten més recursos. Més recursos de que l'ajudin, a que trobin, quin és el problema de la neteja, perquè puguem tindre això solventat. I més quan és un pressupost de 4.600.000 euros, segur que s'ha fet. Torno a dir, si s'ha fet, pues a lo millor s'ha de buscar un equip de més professionals, recolzar més al senyor Segovia, que és el responsable. Estudiar bé lo que faci falta. I si ens hem de gastar més diners per fer aquest estudi pues a lo millor llavors resultara que els 4,300,000 milions mils euros, els poden baixar o pujar. Però és un tema que hem de solventar. És un tema que es que es va parlant, i potser el senyor Segovia, necessita més recursos. No ho sé. Però és un tema que hem de poder solventar.

Hi ha un tema que crec que falta, que s'haurien d'incrementar campanyes per conscienciar la ciutadania, de fer un ús més cívic de les deixalles. Potenciar la pertinença de les coses. Creiem que això, amb campanyes publicitàries, que podríem fer perfectament, i que avui en dia, no són gaire costoses amb les xarxes socials. Fer entendre a la gent, que viu a Granollers, i fer-li entendre a la gent, de que un banc, on t'asseus, no és el banc de l'Ajuntament. És el teu banc. El sentiment de pertinença, solventa moltes coses. Això ens ajudaria, a tindre una ciutat molt més neta, i segur, que amortitzem sobradament aquestes campanyes publicitàries. També no ens oblidem, que sé que s'està actuant, que tenim un prova amb el riu Congost. La gent

s'està començant a queixar de la situació del riu Congost. De deixalles, etc. Però ja sabem que l'Ajuntament ja està fent coses.

També és veritat que tenim unes empreses a l'Ajuntament. Tenim 3 empreses l'Ajuntament. Creiem que aquestes empreses, no entrarem a valorar si són deficitàries o no ho són. Jo crec que són empreses que s'han de potenciar. Una és el Teatre, Roca Umbert i Granollers Promocions. Ens consta que la gent que ho està dirigint, és gent professional, i potser els hi faltaria, pues a lo millor, ajudar-los una mica més, perquè aquestes empreses intentem, intentem, seria molt esbojarrat dir de cop que aconseguixi el punt mort, que seria el punt mort de dir, que no costin diners. Això seria difícil, però a lo millor, si potenciant aquestes persones que estant al cap davant, podrien buscar incentius, perquè això cada vegada rendibilitzés més, i tingués un cost menys, per l'Ajuntament de Granollers.

Hi ha un tema, que se n'ha parlat moltes vegades, i nosaltres li hem canviat el nom. Perquè clar, si posem «ocio», això sona molt malament. He posat diversió. El tema de la diversió. Per què posem la diversió?. Perquè aquí, seguim insistint, que tenim un problema que en reclama la gent jove. I repeteixo, la gent jove i no tan jove. És un punt molt feble de la nostra ciutat. Que hem de buscar, i hauríem de buscar, el lloc. Perquè els nostres, quant estem a Granollers, que jo a vegades ho he dit, home ets una mica exagerat. Home, pues no ho se si soc exagerat o no. Però aquí quan tanquen les botigues al vespre, es que fa por anar pel carrer. Perquè no hi ha ningú. Vaja, jo visc a Granollers, i ho veig. Vull dir, quan s'han tancat les botigues, s'ha acabat tot. Llavors sembla una mica, la ciutat fantasma.

Falta una mica, anem a dir que falta una mica de vida. Jo no dic que això tingui que estar, perquè clar, la gent quan diuen oci, ull una discoteca, soroll. No, no, si és prendre't algo, que sopes, i això, estic segur que molta gent, estic segur no, convençut. Perquè molts m'ho comenten. I dius, es clar, es que jo, m'aniria a sopar a Granollers, però es que després de sopar, es que és dissabte, i em ve de gust anar amb la meva dona a prendre algo, i amb els amics, i ballar i prendre algo, i es que no sé on t'he d'anar. Això és un tema que fa molt temps que ho parlem, i crec que es podria trobar solucions, i a la vegada, també aconseguiríem llocs de treball.

Per tant, hem de trobar i potenciar aquests llocs, i habilitar, també per moure la gent jove, com hi han moltes poblacions que ho fan. Per evitar accidents, pues que la gent la pugui, es pugui moure amb total seguretat.

Per acabar, volem deixar clar que tot són crítiques constructives. Les volem acompanyar d'agraïment per la bona feina feta. Sabem que és més fàcil criticar, que governar. Saben vostès que hem cooperat. Proposat actuacions i recolzat iniciatives d'altres, sense cap més prioritat que el benefici del granollerí. Perquè tenim una cosa en comú amb vostès. Són gent pragmàtica i oberta al món. I per sobre del menyspreu, que ens dediquen, tot sovint, aquells que no poden suportar la inamovibilitat dels nostres principis, volem que sàpiguen que, governi qui governi, sempre trobaran un punt de vista objectiu i constructiu en Ciutadans Granollers.

Moltes gràcies.

Alcalde: Moltes gràcies. Endavant senyora Maynou, té la paraula per Esquerra Republicana.

Senyora Maynou: Moltes gràcies senyor Alcalde. Bon vespre a tothom. Moltes gràcies, sobre tot a totes les persones que estant avui aquí.

L'Alcalde, en la seva intervenció ens ha fet una exhaustiva anàlisi, tenim en compte les bases de dades i la feina feta. Nosaltres, dades també en tenim. Les coneixem, i les hem treballades.

Però a mi m'agradaria, ens agradaria fer aquesta primera intervenció anant en un pas més enllà. Apuntant reflexions sobre aquesta ciutat que volem, o que somien, que deia també la Maria. Per començar, ens agradaria dir que nosaltres, més que regidors i regidores, ens sentim avui, que estem aquí també en qualitat de ciutadans compromesos. Que vivim, i gaudim, i patim la ciutat en el seu dia a dia. Perquè la trepitgem, hi comprem, hi i treballem. I perquè la coneixem força.

Això ho diem perquè massa sovint, sembla o escoltant-lo, era com si l'equip de Govern pensés que això de conèixer la ciutat, potser només és cosa seva.

Per nosaltres és un mal senyal quan un Govern creu ser la ciutat perquè pensem que perd la perspectiva del que té al seu voltant, i del que s'hi viu.

És per això també, des d'aquesta gran estima que sentim per la nostra ciutat, i que segurament és compartida per tots els que estem aquí, que sabem que Granollers és una ciutat amb potencial. Un potencial que no veiem que s'expressi prou, ni que es defensi prou des del Govern actual. Ja portem un temps veient, o millor dit, no veient el protagonisme de Granollers.

La nostra ciutat espera un canvi.

En això l'Enric Meseguer, també deia que cal sang nova.

Nosaltres diem que cal un salt. Un salt endavant, que acabi amb aquesta sensació d'anar fent, de qui dia passa, any empeny.

Creiem que l'estancament i la monotonia que es mengen a poc a poc, les nostres potencialitats, i ens fan perdre posicions respecte a la resta ciutats mitjanes del nostre país. En definitiva, creiem que estem davant un Govern de gestió cansada i estancada. Que aplica solucions velles a problemes nous. I és per això que ens cal que considerem que ens cal reivindicar una ciutat renovada, cohesionada, dinàmica, i viva.

En funció d'això, una mica faré la meua intervenció.

Granollers és la seva gent. És la gent que es mou, que es manifesta, que viu de forma diversa. També són els seus paisatges i el seu entorn.

Hem de protegir i vetllar perquè la nostra ciutat mantingui el seu encant.

També és el seu teixit associatiu i les seves entitats esportives que anomenàvem. Sens dubte tenim un teixit associatiu i unes entitats, a unes de les més potents a tot el país.

Les entitats són fortes. Es regeneren, reinventen, i són un patrimoni indispensable de la ciutat, i de la seva cultura. De fet són les ciutats i la seva gent, la que al nostre parer, posen una mica de llum i color aquesta ciutat. Que sovint si no fos per ella, ens sembla grisa, apagada i avorrida.

Per això creiem que hem d'estar al costat d'aquesta gent i que n'estem molt del que fan. I del que fem entre tots. Fan un canvi en aquest sentit, en les maneres de fer política.

Pensem que cal obrir l'Ajuntament i traslladar la política del balcó, i de la foto al butlletí, al carrer i a la plaça. Acompanyar les entitats, que es deia abans, creiem que no va de sortir a la foto. Va de ser presents entre la gent, i entre, com un mes.

En aquest darrer any, crec que ha estat quan de forma especial, hem vist moure's entitats i persones, organitzen i tiren endavant iniciatives, sense el recolzament o sense la presència clara de l'Ajuntament.

Granollers també és el seu comerç. L'hem estat anomenant, i la unió de persones que dia a dia obren el seu petit negoci. A mi m'agradaria també nomenar les associacions que els conformen, perquè quan poses nom a les coses, jo crec que les interioritzes més. Sota Camí Ral, Gran Centre, del Rec al Roc, Comerç de Dalt, Comerciants del Congost, Més que Comerç, Som Porxada o al Ramassar. Són associacions que participen activament en el desenvolupament social, econòmic, i cultural també de la ciutat. Intentant crear un model de comerç propi.

Jo crec que el valor afegit que el comerç local i de proximitat dóna a Granollers és alt. Amplia el teixit i les relacions socials. Ens vincula com a ciutat, i ens pot cohesionar i esdevenir un centre neuràlgic del territori.

Per això diem que l'hem de defensar amb dents i ungles.

Però davant d'això, ens trobem en que hi ha un estancament, una manca d'idees i de repetició de fórmules que cada dia són més obsoletes.

Crec que poden fer perillar la potencialitat que té Granollers en marcar diferència com a model de comerç propi.

Pensem, que sobretot ens falten mesures orientades a potenciar el consum responsable i de proximitat. Una aposta ferma per nous models de consum, molt més sostenibles un suport explícit als comerciants locals i a les associacions, i tot, sobretot, dirigit a garantir la bona salut del nostre comerç a mitjà i llarg termini.

Granollers és també un pol econòmic important, amb un teixit industrial potent, amb petites empreses i mitjanes destacables. Tenim una situació estratègica. Clau, respecte al conjunt de l'àrea metropolitana, del país, i d'Europa. Però, per això, també ens preocupa que la millora de l'ocupació de les persones que hi treballen, les ajudes als emprenedors que volen tirar endavant els seus negocis, o els reptes davant d'un

model nou, un model econòmic nou, no passi per potenciar això, un model econòmic més responsable, on l'economia social, el teixit cooperatiu i les iniciatives transformadores siguin ben reals.

Creiem que no tenen prou suport l'actualitat.

També ens preocupa la gran quantitat de sòl industrial que tenim buit o que es vol dedicar a usos comercials de baixa qualitat laboral. Que a més potencien models de treball comerç i mobilitat contraproductius. I perjudiquen el teixit comercial del que parlàvem abans. Per no parlar també de quin model econòmic, o quin modus vivendis promociona amb aquestes activitats. Ens cal doncs, una ciutat econòmicament dinàmica, però també volem ser una ciutat i una administració que clarament es posicioni contra el treball precari, i la discriminació salarial, i la desigualtat.

Desigualtat en la condició a l'accés al treball, les condicions de treball en si, desigualtat de gènere i desigualtats a causa de la diversitat d'origen, i aquestes desigualtats es poden traslladar a tots els àmbits que conformen la ciutat.

Per això diem que això, i moltes altres coses, és Granollers. En el fons una ciutat amable, mida dels qui la vivim.

Què volem dir d'això?. Doncs que som una ciutat ni massa gran i massa petita. La mida justa per fer-hi canvis, adaptacions o transformacions, que creiem que es podrien fer sense grans dependències d'ajuts extens. Però aquesta ciutat, aquesta capacitat transformadora, aquesta capacitat de treballar la ciutat, podríem dir amb les nostres pròpies mans, creiem que corre el perill de perdre's amb intervencions que no pensen en com serà Granollers del futur, en els propers 20, 50 anys. Apliquem solucions de reacció ràpida, i poc imaginatives, i de fet correm el risc que hipotequem la ciutat per les properes generacions, o de fet ara ja s'està passant.

Ara, amb alguns espais, algunes instal·lacions, l'Alcalde també ha anomenat algunes, estem arreglant coses de fa poc més de 20 anys.

Per entrar en coses més concretes i recents, ens venen com extraordinari una reforma del carrer Girona. Perquè té un carril bici.

Per nosaltres és un carril bici fet a trossos, i que realment extraordinari seria fer una veritable via ciclable a la ciutat. Una via ciclable que travessi Granollers de nord a sud, d'est a oest.

Apostar també per crear zones d'aparcament segur de bicicletes. Que sigui fàcil moure's amb un model de mobilitat alternativa.

També, per exemple repetim, a fer un parc central, que uneixi la plaça Barangé i el parc Torras Villà amb la Font Verda. Ja ho vam dir al Ple passat, i ho venim dient de fa temps. La seva reforma de la Plaça Barangé, no la compartim, no la veiem.

Per nosaltres estem perdent l'ocasió de fer un canvi urbanístic real, i una millora de la ciutat en la seva centralitat.

De fet, Granollers té eines per transformar-se de forma extraordinària de veritat. Afavorint que sigui una ciutat sostenible. Amable. Jo crec que és un concepte maco de dir.

Ens cal una mirada, insisteixo, estratègica i pensant en Granollers a llarg termini. Sobretot, i potser és un aspecte que crec que no s'ha nomenat prou, jo crec que ens cal tenir en compte, sobretot, el nostre entorn. Més enllà dels propis límits municipals, hem de pensar a Granollers. Hem de generar complicitats, i sinergies, sumar més amb els municipis que conformen l'aglomeració urbana més immediata. Les Franqueses, Canovelles, La Roca, especialment. Compartir idees, propostes de mobilitat, de manteniment dels espais públics, i d'altres eixos estratègics.

Entendre Granollers com l'aglomeració urbana, i com el contínuum urbà que constitueix amb els municipis veïns, i què de fet, en termes de població, els moviments entre aquests municipis ja hi són.

De fet en els últims anys, també ciutats com Sabadell, com Badalona, com Palma, han demostrat que es poden fer les coses diferents. Que és possible abandonar la vella política i apostar per noves maneres de fer més valentes. Més creatives, i sobretot, més participatives.

Fer política de veritat, diem.

Analitzar noves maneres de gestionar els serveis públics. Residus, gestió de l'aigua.

Els anomenava que s'està plantejant, la concessió de l'aigua acaba al 2021. S'està plantejant poder fer un estudi que permeti una nova gestió. Ho celebrem també. Com ho deia la Maria, la companya Maria. Però penseu que aquest estudi va tard. Perquè el 2021, el tenim també a tocar.

Aquest 2018, des d'Esquerra Acció Granollers i fins i tot, des d'anys anteriors, hem generat moltes i diverses propostes. Sempre amb l'objectiu de teixir una ciutat més justa, i inclusiva solidària i lliure.

De fet algunes propostes, l'equip de Govern se les ha agafades com a seves i, no ens sembla malament. La qüestió és que tirin endavant.

Hem aprovat algunes amb èxit, com el tema de la guia de contractació pública responsable. La construcció de la passera per connectar el barri de la Font Verda, per nosaltres és una bona acció. El tema dels pressupostos participatius, tot i que haurien de ser molt, molt millorables, o l'elaboració del Pla estratègic que també han anomenat, que cap al gener o desembre o gener, el tindrem. I sobretot també el protocol amb, per situacions d'emergència, en els cas dels talls de llum, d'aigua i de gas.

D'aquesta manera també, ens a sumàvem algun altre grup que ho deia. Des de l'oposició constructiva, crec que hem apostat per fer iniciatives innovadores. Potents. Per intentar aportar idees, de fer una nova manera de fer política. Però malgrat tot, hem de dir que sovint aquestes iniciatives, que plantegem amb la voluntat de d'avançar cap a una transformació real, acaben passant, malauradament pel sedàs, jo crec d'un Govern municipal, que sovint ignora l'oposició, o que no la té tant en

compte, no l'oposició en si, sinó només la ciutadania que representem, tots els regidors que estem aquí a l'oposició. I a vegades evitant fer polítiques, escudant-se en la seva majoria absoluta. Que transforma iniciatives i propostes que es fan, en processos feixucs, poc participats, sense cap mena, sobretot, i també sense cap mena de seguiment.

Hem aprovat mocions, hem aprovat reglaments, hem aprovat altres guies molt bones i vàlides, i també segurament millorables, però les hem aprovades i les hem tirat endavant. Però mesos després d'aquesta aprovació, no en sabem gaire de la seva implementació. Ens perdem amb l'avaluació, en el seguiment d'això, de moltes de les coses que aprovem. Aquest sedàs, malauradament, creiem que no només l'apliquen a nivell d'iniciatives institucionals, sinó també iniciatives que vénen des de la ciutadania. Des del carrer. També van entrant més en l'àmbit, també més social.

La nostra ciutat, malauradament, ho deien les xifres i ho hem anat repetint, més o menys tots els que fins ara hem parlat, i ho diran també els grups que parlaran després. Seguim tenint moltes famílies a la nostra ciutat que continuen passant dificultats.

Per això ens veiem obligats, en cada any, hem anat aprovant plans que permetin a l'administració local donar un cop de mà a aquesta gent.

Ja fa temps que reclamem anar més enllà, i plantejar una mirada estratègica. Una diagnosi compartida de la situació social de la ciutat. Celebrem que puguem tenir, i que esperem que sigui un pla seriós i que ens permeti treballar a llarg termini. Perquè sobretot hem d'evitar la política d'acció-reacció.

També el caràcter assistencialista de molts ajuts. Hem de posar una mirada més estratègica. Perquè la necessitat, malauradament avui, hi és. Ho diuen les xifres d'atur, ho diuen les xifres de persones que viuen amb el subsidi, ho diuen moltes realitats del dia a dia. El que no disminueix, malgrat que l'atur registrat sí que disminueixi, és el munt de persones que viuen de forma precària. Amb feines de poca estabilitat, de qualitat de treballs ínfims, o salaris a la baixa.

Tot això gràcies a una reforma laboral, que el PSOE, que el PSC també va avalar. Llavors ens plantejem quin futur espera als menors de 30 anys que treballen de forma precària, sovint en l'àmbit de l'economia submergida, malgrat tenir un currículum formatiu brillant. Per tant insistim en la necessitat de pla estratègic, i celebrem, que ben aviat el puguem tenir, i el puguem tractar i treballar.

Perquè anar més enllà de la política assistencialista, crec que és, realment anar cap a el treballar des de idees d'esquerres i progressistes.

Deixeu-me parlar també, de l'educació. N'hem anat parlat.

Som una ciutat educadora, ho sabem i d'aquest sentit, el nostre tresor més preuat, no només són les escoles, són els mestres i el professorat que fan una feina excel·lent, malgrat les dificultats i que sovint no es veuen acompanyats per l'administració. No només la local, sinó també d'altres, a nivells superiors, o per l'equip de Govern d'aquesta ciutat.

Nosaltres ens plantejem també, què té d'educador no?, que la gran majoria d'activitats extraescolars, siguin inabastables per bona part dels infants la nostra ciutat, perquè les famílies no poden assumir el cos. Quan analitzarem realment la segregació social, com una problemàtica clau que genera desigualtat, i exclusió social?.

A Granollers, la bona tasca de centres educatius, així com de les seves Ampes, ha fet que la situació millori en alguns centres educatius.

Però malgrat tot, i malgrat que es digui el contrari, Granollers encara hi ha segregació escolar. Però hi ha una segregació molt, molt vinculada a la segregació socioeconòmica molt important.

Per tant, el que ens cal és preguntar-se si realment és només l'escola qui ha de solucionar, els guetos que es fan a la ciutat, o és una qüestió més global que té a veure amb temes d'urbanisme, de distribució habitatges protegits, a serveis al barri, entre d'altres.

Insisteixo, l'escola no pot solucionar per si mateixa, un problema que nosaltres veiem més de ciutat. I segurament, potser des del pla estratègic d'acció social, podem treballar-lo, abordant un tema com un pla de ciutat. Que marqui uns objectius clars, i que optimitzi la inversió dels recursos. Creiem que cal un major recolzament als equips directius a les escoles que pateixen aquests problemes. Com les coneixem, com Joan Solans com pugui ser Ponent, com pugui a l'escola Granollers, i que treballen o volen treballar en projectes educatius clars. Així com un bon manteniment dels edificis de titularitat municipal, especialment, perquè són en els que tenim, el consistori té competència directa.

També és important, sobretot impulsar altres mecanismes com els quals podem incidir com administració local. Per lluitar contra la segregació, com per exemple, les activitats inclusives en la franja doncs de les cinc a les vuit del vespre. Ja que quan parlem d'educació doncs hem d'anar més enllà dels aprenentatges escolars.

Cal establir, reforçar el punt de contacte entre el temps lectiu i no lectiu, dins i fora d'aquesta.

Som societat educadora, i també s'anomenava una mica el tema de la formació professional.

Per nosaltres s'ha d'enfortir també aquest projecte de la formació professional, més enllà d'augmentar el nombre de cicles existents. Reforçant els centres de la ciutat, especialment els públics. Anant més enllà doncs de les solucions amb escoles privades o concertades.

Tenim centres de referència de la formació professional. És evident. Podem ser una ciutat capdavantera en aquest àmbit, i podem ser-ho no només a nivell Comarcal, sinó a nivell de pol metropolita.

Per fer-ho, creiem que cal que l'oferta de cicles sigui molt més coneguda, que es potencia molt més la matriculació d'alumnes, i internacionalitzar molt més aquests cicles, amb un treball més estret amb les associacions empresarials.

També aquí és important destacar que en l'àmbit de la formació professional tenim un repte. Que és l'àmbit de potenciar el que s'acostin les noies. Fer polítiques de gènere, clares, i decidides també aquí. En definitiva fer una formació professional cap davantera, arrelada al territori, i també transformada.

Parlem ara, i aquest serà l'últim bloc de la meva intervenció.

Parlar el tema de país.

Perquè per mi país i ciutat van junts. Són indestiables, i en un Ple com avui, parlar de ciutat, és parlar també de país. També per recordar que l'any passat es va decidir anul·lar el Ple. Aquest Ple de l'Estat de la ciutat. Adduint a les dificultats derivades, o la problemàtica que hi havia a la situació Nacional.

Pensem que el Govern del PSC s'ha quedat enrere a l'hora d'estar al costat i a l'alçada dels grans moviments socials que ha viscut el nostre país.

Creiem que no va saber respondre a les reivindicacions socials nascudes arran de la crisi econòmica, i per descomptat, ho ha sabut fer quan el poble de Catalunya ha reivindicat la necessitat de solucionar per la via democràtica, la relació amb Espanya.

Tampoc ho ha sabut fer quan l'estat espanyol ens ha pagat, o va posar líders polítics i de la societat civil a la presó, o anul·lar les institucions catalanes amb l'aplicació 155, que t'han afectat a les administracions catalanes. I en definitiva, als serveis que es donaven als ciutadans.

Ens plantejem, si és més a prop d'on vol el PSC de la ciutat després de veure com es situa el seu partit a nivell Nacional o a nivell estatal.

Vostè senyor Alcalde, i ho deia en la seva intervenció, i en som coneixedors, és un gran defensor del diàleg, i del respecte i la convivència. Nosaltres també.

De fet el moviment independentista i republicà que defensem es caracteritza bàsicament pel seu civisme, per la seva resistència pacífica, i sobretot, per les seva paciència. Però el que ens plantejem és si davant del context actual, l'únic que necessitem, és realment diàleg?. Perquè per poder dialogar, cal que les dues parts estiguin en la mateixa situació de llibertat, i de diàleg serè.

Per això creiem i trobem a faltar, una posició ferma i contundent a favor de les llibertats, i exigir que l'adjudicatura tregui les urpes de la política. I llavors si, defensem el diàleg, i els espais per parlar i escoltar i el que faci falta.

Sincerament per nosaltres no n'hi ha prou de penjar el llaç groc al balcó, o vostè anomenava el Ban municipal, en motiu de la Diada, que nosaltres vam trobar, un Ban, pue descafeïnat. Perquè volem un equip de Govern que es mulli realment per la llibertat dels presos. Per la llibertat d'expressió i que estigui al costat de la voluntat del poble. Perquè la ciutadania ho ha demostrat a les urnes.

El nostre país, l'1 d'octubre de l'any passat, va començar una nova etapa. La construcció de la República catalana. I per vestir aquesta nova República, el paper dels municipis és imprescindible.

Per això en cal un Govern municipal que estigui a l'altura del moment que vivim. Que es posicioni sense embuts en contra de les injustícies de l'Estat Espanyol, i fins i tot, a qualsevol llei social aprovada al Parlament català es tombi a un Tribunal.

També encara que no ho diguin gaire, jo crec que hem de fugir d'un Estat que sempre ha tingut una vocació centralitzadora. Lluita constantment per envair les competències dels municipis i destruir el que és el bastió més important de la política singular i de base. La més propera al ciutadà, al municipi. Jo crec que estem construint un nou país, un país de futur, un nou futur, i a la nostra ciutat, el PSC de l'Alcalde Mayoral ho impedeixen.

Que Granollers tingui el protagonisme necessari, que una gran part dels seus conciutadans li reclamen.

I deixi'm dir-li, perquè, perquè ho hem de dir, perquè és un discurs que ens fa especialment mal, que quan s'argumenta el trencament de la convivència i s'aposta per la neutralitat de l'espai públic, crec que no anem bé.

Facin el favor a buscar vostès, i aquells que defensen la suposada neutralitat de l'espai públic, què diuen els àmbits acadèmics, de què significa demanar la neutralitat. Quan la neutralitat en el fons el que vol es silenciar, o censurar, significa que no anem bé. No anem gens bé. Que anem enrere, com els crancs.

De fet, tenim tot el dret, jo crec, de protestar per les situacions injustes, i tenim tot el dret del món a fer-ho a l'espai públic. I l'espai de públic no ha de ser neutral, sinó plural. Des del respecte i la defensa dels valors democràtics. I pensem i sentim diferent. És cert. Però una cosa sí que l'hem de compartir, una democràcia real, com la que volem construir. Des del pacifisme, des del respecte als drets dels altres, i amb la voluntat de tornar a l'àgora, on es discutia i és defensaven posicions diverses. No des de la confrontació, no des de la imposició, o des de voler silenciar una part de la població.

No comprem el discurs del trencament de la convivència.

Perquè no pensem que cap de nosaltres hagi vingut a trencar res.

La ciutat que volem, que estimem i que coneixem, és una ciutat tranquil·la, dinàmica i la volem més cohesionada.

Ho hem dit. Hem sigut sempre. Ens hem entès amb tothom. I venim d'orígens diferents, de famílies diferents, i no hem tingut mai cap problema. Per tant tots som amics i compatriotes de ciutat. I en aquest sentit no volem venir a cosir res, perquè no tenim consciència d'haver descosit res.

Crec que qui alimenta el discurs del trencament de la convivència, se'n va a dormir cada dia amb la voluntat que es faci realitat, i això no pot ser bo.

No vull acabar sense fer 4 pinzellades de quina és la ciutat que volem i que avui, francament, veiem lluny.

Granollers ha de ser la síntesi entre la seva condició de ciutat global, i la seva vocació de ciutat social.

Ens cal una ciutat capdavantera, justa, i innovadora. I el nostre model social a ser l'autèntica marca Granollers. Una ciutat singular. Un Granollers granollerí, diem.

Una ciutat de la qual sentint-nos encara més orgullosos. Fent de la Porxada centre neuràlgic, però compartint el protagonisme amb els places i carrers del barri. Que vull anomenar i posar en valor també. Com les associacions de veïns, com les entitats. Des de Lledoner, Can Bassa, des de Palau a Can Gili, des de la Terra Alta a Sant Miquel, de Tres Torres al barri de l'Hostal, del centre Granollers a la Font Verda, del barri de Granollers Nord fins al Sota el camí Ral, Congost i fins a Ponent, i els Instituts. Granollers, els seus barris i la seva gent, han de sentir que formen part d'una ciutat cohesionada. Que treballa per la inclusió, la fraternitat, i la justícia social.

Vaig acabant ja.

Ens fan viure en una ciutat més aviat grisa, avorrida. Més enllà del moviment que s'hi dóna moments puntuals. Per manca de valentia política, per no escoltar prou la ciutadania, per la seva inèrcia en anant aplicant polítiques que potser fa vint anys van funcionar.

Granollers, pensem que segueix aturada en el temps. Perquè en definitiva, pensem que l'espai de confort del Govern del PSC, que és que el fa mantenir aquesta política estancada, és un coll d'ampolla per la nostra ciutat i el model republicà que volem construir. Per això, en aquest Ple, on discutim l'estat de la ciutat, des d'Esquerra Republicana Acció Granollers som contundents.

El Govern d'aquesta ciutat es condueix cap a una ciutat adormida, i l'equip de Govern actual, no serà mai capaç de canviar-ho.

Granollers necessita un canvi.

Un canvi que passi per una ciutat cohesionada, més imaginativa, i més dinàmica. Una ciutat transformada, en el si d'un nou projecte de país.

Moltes gràcies. Salut i República.

Alcalde: Moltes gràcies. Per part de PDeCAT-Demòcrates, el senyor Sastre té la paraula. Endavant.

Senyor Sastre: Moltes gràcies.

Bona nit alcalde, regidores, regidors, ciutadanes i ciutadans, que avui ens acompanyeu.

Ho he fet cada any des de que tinc el privilegi de parlar en nom d'aquest grup municipal i vull fer ho novament. Gràcies a tots els que ens esteu seguint en directe, els que ho faran en diferit, i a tots aquells que simplement s'interessaran pel que els representants polítics de la ciutat han dit en el moment de dibuixar un retrat general de com està Granollers, i sobretot, com han de ser els propers mesos i anys de la ciutat, des d'una òptica macroscòpica. És a dir, des del traç gruixut.

Abans de començar els meus propòsits, els propòsits d'aquest grup, per aquest debat com a portaveu seran, en primer lloc, realitzar un retrat. Intentar realitzar un retrat acurat de la ciutat. Realista sense caure en el cofoisme amb el que a vegades flirteja l'equip de Govern, però tampoc en una crítica grotesca i caricaturitzada en la qual podria caure un grup de l'oposició.

Fer-ho en un to constructiu, com hem vingut fent durant tots aquests anys.

Entrant un combat descarnat, no només genera descrèdit a la institució, sinó que ens resta possibilitats de construir plegats la ciutat, com no pot ser d'altra manera. Defensar el projecte polític al qual van donar suport 3.740 persones, però alhora adreçar-nos al conjunt de la població granollerina. I finalment plantejar aquest projecte, amb les actualitzacions pertinents, per a dibuixar una alternativa a l'actual equip de Govern. Situen aquest debat de l'Estat de la Ciutat en el món en què vivim.

Un debat que s'ha posposat per partida doble. Fa 2 mesos que l'hauríem d'haver celebrat. Però la tragèdia, com s'ha esmentat abans, que va colpejar aquesta ciutat, i la família del Balonmano Granollers, amb un accident que va costar la mort a dos joves esportistes de la ciutat, en Martí i en Xavier, i ferides importants al Pau, fill d'un company de Consistori, va fer que l'aplacessin.

Hauria també de fer 1 any que fem aquest dibuix, però en fa 2.

El darrer va ser el 2016. Aquest serà, per tant, el segon i últim d'aquest tipus que farem dins d'aquest mandat.

La situació que va viure el país fa 1 any, per aquestes dates, va fer que els portaveus dels diferents grups municipals, acordéssim suspendre el Ple d'Estat de la Ciutat del 2017.

1 any després i s'hi han referit diversos grups, Catalunya segueix immersa en una situació política convulsa. Després m'hi referiré, perquè és un dels reptes que tenim com a ciutat.

Però no voldria continuar sense recordar, que ara mateix, Catalunya té presos polítics i exiliats, i des d'aquest grup, com s'ha fet també des d'altres grups, n'exigim l'immediat alliberament i la retirada de tots els falsos càrrecs, que constitueixen una causa grotesca i polititzada en un estat espanyol, pres de la seva pròpia fúria repressiva.

En tot cas situem-nos ara a Granollers.

Quan aquest regidor prepara el Ple de l'Estat de la Ciutat, té la costum de repassar el que hem dit anteriorment en aquest mateix Plenari. Perquè com que aquest és un debat, un Ple perdó, de traç gruixut, com deia abans, és important que el fil conductor sigui ampli, i no fluctui excessivament mogut per circumstàncies puntuals o problemàtiques de curta volada, que també n'hi ha.

Sempre he començat, i crec que l'Alcalde també hi feia referència en aquest sentit, per aquella xifra que fa anys que ens manté preocupats de forma prioritària, que és aquella gent que no té feina. Perquè la gent que no té feina, no està ocupada. I això va en detriment de la seva salut personal, mental, i física. I ha de ser una aspiració de

l'administració, la recerca de la felicitat dels seus ciutadans. I perquè una persona que no té feina, serà més probabilitat, usuària dels serveis socials que té l'administració. I perquè una persona que no té feina, tampoc té la possibilitat de generar riquesa al conjunt de la comunitat, i això va en detriment de l'estat del benestar.

Avui de persones que estan a l'atur a Granollers, també s'ha dit, n'hi ha més de 3.500. N'eren 4.308, la darrera vegada que vam fer aquest Ple, el 2016.

D'aquests aturats, avui dia, 1.091, aproximadament tenen 55 anys o més.

És la franja d'edat, on proporcionalment, menys s'ha reduït el nombre d'aturats. És on més costa trobar feina.

També s'ha parlat de fer polítiques, i des d'aquest grup hem intentat que s'impulsessin, de la reducció de l'atur en aquesta franja. I 2.000, i 1.200, perdó, 1.250, eren en aquell moment, el 2016, aturats de llarga durada. Que vol dir que no cobraven prestació.

Les darreres dades que tenim, ens parlen de xifres que ja estan per sota de 1.000.

Hi ha hagut millora?. Certament, però no tota la que voldríem. Cal seguir doncs, invertint en uns serveis socials, i unes polítiques que aquests darrers anys hem anomenat, de xoc, per tal de donar suport a aquelles persones que pitjor s'ho estan passant. Però també cal crear, i amb això hem sigut molt insistents, les condicions per generar més ocupació, i sobretot de més qualitat.

Quan em sento a mi mateix dient això, penso que som molt pesats en aquest punt. Però al nostre entendre no hi ha cap altra fórmula, que no passi per l'estímul, i la dinamització d'un teixit econòmic, que passa fonamentalment per la indústria i el comerç.

Així ho hem entès des del nostre grup. Fent propostes en positiu, any rere any, en els plans de xoc portats a terme, que ara s'han integrat al pressupost anual de la Corporació. A vegades tenim la sensació, ho hem tingut la sensació, per fer una repassada, i parlàvem fa escasses setmanes en el en el Ple d'Ordenances i Pressupostos, que l'equip econòmic, no s'ha ai, l'equip econòmic, perdó.

L'equip de Govern no s'ha cregut del tot tant l'ampliació de l'abast econòmic de les propostes que hem anat proposant, com d'altres propostes formals per aquest grup, que van precisament en la línia que entenem que són millor, que són per millorar els aspectes vitals dels ciutadans i ciutadanes de Granollers.

Romanent positiu. Que llueix l'equip de Govern, versos a vegades, una certa estretor pressupostària pel que fa als plantejaments formulats per aquest grup.

Feia ara referència a serveis socials.

També s'hi ha referit, l'alcalde i diferents grups.

Un d'aquests serveis, on Granollers acumula, fa anys, perdó, que acumula un dèficit, i fins i tot la conferència estratègica, del proper dissabte, d'aquest proper dissabte té com un dels lemes l'envelliment de la població, és pel que fa a les places de residència de gent gran.

Crec que aquesta és una diagnosi, perquè tothom s'hi ha referit o gairebé tothom s'hi ha referit, una diagnosi compartida. Potser no així la solució.

Aquest grup ha demanat en diverses ocasions, que s'iniciïn els procediments per tal de construir una nova residència d'aquesta tipologia.

Hi ha un projecte, també s'ha parlat. I hi ha un espai. Però, l'equip de Govern, ho supedita. I així es va acordar amb aquest grup en el passat pressupost del 2018, no en aquest, sinó en l'anterior, a la concertació d'un percentatge de places per part de la Generalitat.

Hi estem d'acord en fer-ho d'aquesta manera. La sorpresa, va ser, veure, que fa uns mesos el Parlament, el PSC, exigia a la Generalitat, la construcció directe de la residència.

És curiós, dic, perquè el mateix Alcalde deia al 2015, en ple període, en aquell moment, electoral, que la base del projecte, i així ho creiem nosaltres, coincidim, havia de ser municipal. El Govern, per tant, hauria d'aclarir. Aclarir la seva posició, respecte a aquest punt. Sobretot quan el tema és tan important, i hi ha acords polítics, amb grups d'aquest consistori, com és el nostre. Ja sabem que a vegades és llaminer carregar contra la Generalitat, però el que ens hi juguem com a ciutat és molt important.

Seguint amb aquest traç gruixut del dia a dia de la ciutat. Continuen tenint un problema que no s'ha resolt. I també n'han parlat diversos grups.

La neteja, derivada, en aquest cas, de la seva recollida de residus. La deixadesa i la brutícia segueixen envoltant els contenidors i punts de recollida d'escombraries. Li reconec al regidor Segovia, ho han fet altres portaveus, titular d'aquesta matèria, una crítica compartida en l'incivisme d'alguns dels nostres conciutadans.

Un incivisme, que no crec que sigui ni major ni menor, que el que ens trobem en altres municipis d'aquest país.

No crec que siguem una ciutat ni més incívica, ni menys incívica. Per tant podem afirmar, que no tot és atribuïble a la gestió a l'Ajuntament, per descomptat, però dit això, sí que una part important ho és. I no podrà dir aquest equip de Govern, que des d'aquest grup, no s'ha advertit, que les coses podien anar per aquest camí. I no podrà dir aquest equip de Govern, que des d'aquest grup no s'han posat sobre la taula, plantejaments, per tal d'evitar també que les coses acabessin així.

Al nostre entendre, el pecat original del problema de la neteja, té a veure amb el plantejament a l'hora de confeccionar el plec de clàusules per licitar el nou contracte de neteja i recollida. Ja es va fer fa uns anys.

Recordem que ja veníem de problemes amb l'anterior empresa, i que en el seu moment vam advertir que aquest nou concurs, que va ser certament accidentat, en tot el seu tràmit administratiu, i posteriorment judicial, era en definitiva, més del mateix i que per tant no resoldria els problemes de fons que tenim en aquest sentit. No hi va haver en aquell moment, un replantejament substancial del servei, ni una modernització destacable. I per tant canvien d'empresa, que es va canviar d'empresa,

hem acabat més o menys allà mateix, o potser una mica pitjor. Perquè la sensació és que fins i tot, l'empresa concessionària del servei, està jugant a vegades amb la feina que li pertoca fer, i en definitiva, prestant-lo de forma deficient, a una ciutadania que no rep els serveis amb la mateixa qualitat que els paga.

Què cal fer ara per millorar això?. Doncs a banda de posar pedaços a modificacions puntuals del contracte, cal fer dues coses.

En primer lloc, i més immediat, control, control, i control. Ho vam dir des del primer moment. Hi ha d'haver una persona dedicada íntegrament a controlar el compliment exhaustiu d'aquest contracte. Encara no tenim el retorn esperat de la feina que s'està fent en aquest sentit.

En segon lloc, mirada llarga.

El mateix dia de l'aprovació del nou contracte, des d'aquest grup, ja van instar a començar, a pensar, en una nova licitació i un nou model, més que no pas en les pròrrogues de l'actual.

Model afegeixo, que ens ajudi també a incrementar substancialment l'índex de recollida selectiva. El que segur que no cal fer, és el que va fer el Govern municipal el mes passat. Que és retirar competències al Ple, on hi som tots, per tal de gestionar el contracte de la neteja, per traspassar-les a la junta de Govern local, on només hi són vostès prenent decisions.

Aquesta ciutat necessita més debat polític allà on pertoca, més governança compartida, i menys tirar pel dret de la majoria absoluta.

De la mà de la neteja i va el manteniment, en termes generals, i també se n'ha parlat, de la ciutat. Posant especial èmfasis, en els parcs i les zones verdes.

Fa escasses setmanes que la ciutat, mesos de l'estiu, havia de tancar uns dies el Parc Torras Villà per la presència de rates.

Les queixes dels veïns, per l'estat del Parc del Puig de les Forques, ja fa temps que és una constant.

Del Parc Firal, doncs a vegades costa dir-hi alguna cosa, perquè sovint tenim la sensació que ni és un parc a vegades, ni és ben bé firal.

És urgent que Granollers, es posi com a deure's, replantejar molts d'aquests espais, que actualment s'han anat degradant, per a reimpulsar els parcs de la ciutat. No només com a zones verdes, sinó també d'oci. Amb una vegetació ben cuidada.

En definitiva, espais públics de qualitat integrats a la ciutat, i sobretot en el dia a dia de la seva gent.

Repassava, deia, les notes de l'anterior vegada, on explicàvem que una de les mancances cròniques, era en matèria de participació ciutadana.

Durant anys, aquest i d'altres grups de l'oposició, els hem reclamat que sortissin de la trinxera de la majoria absoluta, i donessin veu i capacitat de decisió a la ciutadania,

més enllà de les eleccions de cada 4 anys, que hi són. I que fos una participació a la ciutadania, de forma reglada i garantista per tothom.

Els hem estat demanant durant força anys, conjuntament amb altres grups d'aquest consistori, uns pressupostos participatius. I durant anys hem obtingut una negativa, fins l'any passat. Per tant, fem una valoració molt positiva d'aquest primer any, i creiem que s'ha de seguir impulsant aquest projecte, per seguir treballant la cultura de la democràcia participativa, en aquesta ciutat.

S'ha creat també, i també s'hi han referit, El Consell de Ciutat. Que una de les primeres feines que ha tingut, ha estat guiar aquesta prova, pilot del pressupost participat. Tot i això, encara ens falta molt camí, molt de camí, perdó, per recórrer.

Properament, tot i que arriba doncs, al nostre entendrà, tard, dins el que és el mandat, amb una sensació de corre-cuita, tindrem la reforma del ROM. El Reglament Orgànic Municipal.

Qual doncs ja hem fet propostes tots els grups. Una nova oportunitat d'aquest d'obrir, perdó, aquest consistori. I cal repensar de forma integral, abans del proper cartipàs municipal, tot l'organigrama de consells assessors, i consells participatius, que a hores d'ara, estan molt lluny de ser exemplars. Valgui l'exemple recordar que alguns d'ells no s'han reunit encara.

Una altra decisió encertada, ha estat la instal·lació d'una passera per a vianants, també se n'ha parlat, entre el Passeig de la Muntanya i el carrer Donant. Per millorar la connectivitat entre les dues bandes de la via.

Una passera que ha estat proposada força anys per aquest grup. Crec que també per Esquerra Republicana, perquè s'hi ha referit la senyora Maynou, i que era necessari del tot. I una passera, que paradoxalment, posa de relleu, novament la manca del projecte de cobriment de la via del tren.

El gran projecte amb el que l'alcalde Mayoral es va presentar a les eleccions de l'any 2007. S'ha demostrat doncs, que tal i com està plantejat, era inviable. I la prova, és que encara no s'ha pogut fer. N'hi ha hagut per tant, una transformació substancial en tot l'eix de l'entorn de la via, entre els carrers, Josep Umbert i Francesc Ribas.

La gran transformació, ha quedat en una ampliació de voreres del carrer Girona.

Però tota la zona del seu entorn, ha quedat majoritàriament intacta.

Ni cobriment de la via, ni trasllat encara del camp de futbol. Un projecte de trasllat, del camp de futbol, a Palou, que va aparèixer a escassos mesos de les eleccions municipals anteriors, i que no s'ha pogut concretar encara.

La no transformació de tot aquest barri, de tota aquesta zona de la ciutat, està conduint a una degradació progressiva d'aquests carrers.

En un repte tan bèstia, com el que representa la transformació d'aquest espai, de tot l'entorn de la via, cal un pacte de ciutat. Perquè la via no la van cobrir el 2007, ni el 2011, ni el 2015, ni la cobrirem al 2019.

Per tant, és un repte que depassa aquest Govern municipal, i l'anterior, i el proper. Cal un acord que doni per aquest tipus de projectes, un compromís estable. Independent de la conjuntura política del moment. Independentment de si a Granollers, hi ha una majoria absoluta, l'acord d'abordar això és imprescindible.

Arriba una època, creiem per tant, de grans acords de ciutat.

Com el que aquest grup va demanar amb la ronda sud, no fa gaires mesos. Perquè amb aquests grans reptes de ciutat, sinó, hi pot haver la temptació de fer electoralisme. I de caure en una subhasta, a veure qui promet més coses als veïns, que després no es podran complir.

Amb la Ronda Sud, s'ha arribat a acords, entenem amplis, dins del propi consistori i també, traslladats a la Generalitat, que ja s'estan començant a tirar endavant.

Potser més lentament del que esperàriem, i que esperem que donaran fruits més d'hora que tard. Acords que en aquest cas, fixem pel rumb dels propers anys per la Ronda.

Treure'n el trànsit de pas, i convertir-la en una via molt més pacificada. Menys contaminada, i més permeable al pas dels vianants. En definitiva, la sensació d'aquest grup, es que en els 2 darrers mandats, no hem vist una transformació profunda, real de la ciutat. I aquí podríem definir transformació perquè segurament hi ha moltes maneres d'entendre aquest concepte, però, això no vol dir que la ciutat no hagi quedat paralitzada. Nosaltres no estem dient això.

Però si cal dir, que han estat, més aviat, reformes doncs més minoritaris. Més petites. Més puntuals.

Fa 2 anys, en aquest debat, aquest debat d'Estat de la Ciutat, parlava de 2 conceptes, que al nostre entendre segueixen sent clau i que han de seguir fixant l'acció política de Granollers.

Excel·lència i ambició. Excel·lència en primer terme, per prestar serveis del dia a dia de qualitat, per la ciutadania, d'acord amb les contribucions que els exigim.

Serveis com la recollida d'escombraries. Com el manteniment de l'espai públic. Com les places de residència per la nostra gent gran. Com als ajuts a les empreses i als emprenedors per tal de crear ocupació. Serveis que al nostre entendre, han de ser excel·lents.

I ambició per transformar la ciutat. Per arribar a grans acords en temes, poder com els entorns de la via com a reforma, perdó, dels entorns de la via del tren. Com el canvi de paradigma de la ronda sud. Com el replantejament de la Fira de l'Ascensió. Per integrar acords, per integrar Roca Umbert a la trama urbana de la ciutat. Per seguir donant impuls, a la participació ciutadana, en les decisions quotidianes del Govern municipal. I ambició.

I amb això acabo, per encarar el debat que viu el país, al qual doncs també s'hi han referit.

S'ha viscut en el darrer any i mig, una situació a Catalunya, que ens ha recordat moments d'un passat no tan llunyà, on els drets i les llibertats individuals i col·lectives, formaven més part de la reivindicació, que de la realitat.

El pacte constitucional, fa anys que es va trencar. El va trencar el Partit Popular. Dinamitant l'Estatut de 2006. I el va seguir el PSOE. Des de les hores, la societat catalana ha evolucionat profundament, en la seva manera d'entendre la relació entre Catalunya i Espanya. Una evolució que des de l'Estat, senzillament s'ha ignorat. I s'ha negat el diàleg. I s'ha negat, i això és més greu, la democràcia.

I tenim la sensació, sinó la certesa, que la ciutat ha quedat enrere o directament, a vegades fora, de totes aquestes reivindicacions de país. Des del moment en què es comença a plantejar i organitzar el 9N, pel qual aquesta setmana, Artur Mas, Quim Forn, Joana Ortega, Irene Rigau, han estat condemnats en una sentència inèdita, a pagar 4,9 milions d'euros fins a l'1 d'octubre de 2017, on aquest equip de Govern, al nostre entendre, es va posar, de perfil davant una convocatòria de referèndum.

La nostra prioritat però, sempre va ser que els granollerins i granollerines, poguéssim votar, més que no pas, desgastar políticament el Govern municipal.

Després d'això, repressió de l'Estat. Repressió brutal. Porres. Presó. Persecució judicial, i liquidació de facto de l'autonomia amb suport del seu partit. Del PSC, i dels drets civils de la ciutadania de Catalunya.

Diu aquest Alcalde, que el seu objectiu és un referèndum pactat, ho ha dit més d'una ocasió.

Li recordo que aquest mai ha deixat de ser l'objectiu compartit de molts dels grups d'aquest consistori.

No cal que recordi, que un company nostre, un company dels que som d'aquest grup en particular, en Jordi Turull, va anar al 2012, al Congreso a reclamar-lo, el referèndum pactat. Conjuntament amb la Marta Rovira.

Avui un és a la presó i l'altra és a l'exili.

La diferència substancial, però és, quan l'Estat Espanyol, de forma totalment majoritària, es nega a pactar-lo, quina resposta hi hem de donar?. Jo crec que aquesta és la pregunta substancial que ens hem de fer.

Des d'aquí ho van tenir clar el passat 1 d'octubre. Vam ser on creiem que calia ser, per defensar els drets, i les llibertats i un posicionament polític legítim.

A vostès, alguns de vostès, els van trobar a faltar aquells dies. Hi hem trobat a faltar el seu partit en la lluita contra el 155 i en la defensa de la llibertat dels presos polítics. Aquests són elements que vicien la presència de presos polítics i d'exiliats, que vicien el debat polític i l'intoxiquen.

És el fet de patir repressió i empresonament, el que condiciona la capacitat d'entesa, i de cohesió de la societat catalana, i no el fet que legítimament, i de forma pacífica i democràtica, un pugui defensar la independència de Catalunya, o que aquesta, Catalunya, es mantingui dins l'Estat Espanyol.

Fins que aquesta situació, no sé, si molts dels seus posicionaments seran intents de blanquejar aquest statu quo repressor.

Moltes gràcies.

Alcalde: Moltes gràcies. Pel grup socialista, el senyor Terrades, acabant aquest primer torn. Endavant senyor Terrades.

Senyor Terrades: Gràcies alcalde. Regidores, regidors, ciutadans i ciutadanes, que avui ens acompanyen.

Després d'escoltar els diversos grups municipals, les meves primeres paraules es que no els hi pensem demanar disculpes, perquè els ciutadans i ciutadanes de Granollers, hagin recolzat l'equip de l'Alcalde Mayoral, per tenir a Granollers un Govern estable i fort. I no els hi càpiga cap mena de dubte, que seguirem treballant perquè torni a ser així.

I vostès m'han escoltat. O, més d'un de vostès m'han escoltat, que en una democràcia, les majories les dóna i les treu els granollerins i les granollerines. I per tant, ja els hi anuncio que nosaltres treballarem fermament, perquè aquest model de ciutat que hem anat construint, no l'Alcalde Mayoral en solitari, sinó el seu equip, els diversos equips de Govern, que ell ha tingut l'honor de presidir i sobretot, els ciutadans i ciutadanes, les entitats socials i econòmiques de Granollers, que han aportat les seves propostes per integrar-les en l'acció de Govern i el model de ciutat que hem anat fent entre tots. Entre molts i moltes aquests darrers anys.

Alcalde, jo crec que el resum del debat, i les reflexions que ens has proposat, es podrien condensar i resumir, i podria acabar aquí, no ho faré, però podria acabar aquí, amb dos titulars. Parlem de Granollers i fem Granollers. Que és el que l'alcalde i el seu equip ha anat fent a tots aquests anys.

I mirin, parlar de Granollers és parlar-ne seriament dels ciutadans i ciutadanes de Granollers. D'una ciutat que la conformen, els seus barris, els seus espais, les seves entitats.

Una ciutat que es va construint i modelant dia a dia, que és de tothom. Un Govern que ha gestionat en temps difícils i complexos, els hi vull recordar la profunditat de la crisi econòmica, que ha comportat molts problemes socials a la nostra ciutat. I també hem governat en temps de grans i profunds, profundes incerteses. D'incerteses polítiques, que no tenen una solució fàcil ni una solució miraculosa.

I en aquests moments estem a temps de transformacions socials i econòmiques profundes. Algú deia, i jo estic d'acord. Perquè els temps de l'economia, deixi-me-la definir com l'economia digital, està irrompent amb força a la nostra societat. Amb canvis accelerats. Amb canvis que ja no són ni aritmètics ni geomètrics, que són exponencials, i que segur que impactaran a la ciutat, que segur que impactaran a l'administració. Segur que impacten ja, i comencen a impactar a l'economia de la ciutat

en el conjunt de ciutadans i ciutadanes. I el repte de Granollers, des de el nostre punt de vista, i ho deia l'Alcalde a la seva intervenció, amb algunes de les propostes que ha formulat, de futur, és no estancar-se. És avançar. Però no estancar-se i avançar ho hem de fer col·lectivament. Perquè a Granollers no som tots. Igual que a Catalunya, no és només els que són independentistes o els que ho som independentistes. Perquè a vegades ens posem el nom de cat, nosaltres representem el poble de Catalunya. I el poble de Catalunya és molt complex. I ho són tant aquells que defensen una cosa, com que en defensen un altre. I la ciutat granollerina també.

Per tant aquests reptes de futur que tenim aquí davant, els haurem d'afrontar col·lectivament. Perquè la ciutat més enllà dels barris, dels entorns, de les seves entitats, acaben sent el conjunt de persones, d'homes i dones, de ciutadans i ciutadanes, que hem decidit viure en aquesta ciutat. I la nova construcció o nou model, que haurem d'afrontar el futur, és de que la ciutat cada dia sigui més equilibrada, més respectuosa amb el medi ambient.

Compromesos amb la transició energètica i ecològica. Sí senyor. I és veritat, el doctor Querol l'altre dia deia que la solució, probablement, no era el vehicle elèctric. Però que ajudava. I la transició haurà d'anar per aquí. Agradi o no agradi. La solució haurà d'anar, haurà d'anar per aquí.

Mirin, estem preocupats per disminuir les desigualtats. I això ho hem de fer amb polítiques públiques, que puguin ser avaluable. Que jo crec que hi són. En polítiques públiques que siguin perceptibles, que crec que ho són. Perquè una de les polítiques públiques que ha estat en el front de la nostra política és justament, de les polítiques socials. Fa quinze dies en el debat de pressupostos en parlaven, i els hi recordava, si analitzem totes les partides pressupostàries, més de 9.000.000 d'euros en polítiques socials, i malgrat que la situació econòmica ha millorat, són les partides que han crescut més, si les comparem amb altres àmbits de Govern, d'aquest Govern. Aquesta transformació social que jo crec que s'albira, fruit d'aquests canvis exponencials que tenim, el que hem de vetllar es perquè les desigualtats velles, les esclatxes que ja tenim, no se n'hi sumin de noves. Que se n'hi poden sumar.

Per tant, probablement les polítiques socials, no hauran d'estar tan concebudes, que les haurem de mantenir amb un to, algú a dit assistencial, no?, és de justícia social, d'acompanyar en aquelles persones amb més dificultats, però, aquesta nova economia a la que estem entrant, segurament poden produir esclatxes socials diferents, i d'exclusió social encara més profundes de les que hem viscut fins ara.

Parlar de Granollers, per nosaltres, i escoltant el discurs de l'Alcalde, és plantejar a l'horitzó la que la ciutat s'ha de seguir mostrant dinàmica, i atractiva. No entrarem amb molts detalls, perquè ho vam poder discutir en el debat pressupostari, ara fa 15 dies.

Però només voldria destacar, alguns eixos de futur, que també l'Alcalde ha descrit encertadament. Que el grup municipal socialista, des d'una visió progressista, moderna, oberta ambiciosa, portarà endavant fins al maig del 2019, i més allà, si seguim comptant amb el suport dels granollerins i granollerines.

La lluita permanent contra les desigualtats. Els hi deia, en algun tros de la meva intervenció. Deia l'Alcalde, una ciutat que no oblidí a ningú.

Aquí ha sortit alguns grups municipals, n'han parlat a la seva intervenció de la gent gran. Totalment d'acord. Ara jo els hi vull recordar, perquè a vegades, li posem allò, a totes les coses que s'han de fer en el Govern de la ciutat.

El compromís de l'Alcalde, jo crec ho ha manifestat, el Govern de la Ciutat és que el dia que el Govern de la Generalitat de Catalunya, que els hi vull recordar, que té competències plenes. Ho diu l'Estatut d'Autonomia i ho diu la Llei de Serveis Socials de Catalunya, té competències plenes per la construcció de residències de gent gran, i per la concertació de places.

O, es que algú vol renunciar a la possibilitat de que el Govern de Catalunya, subvencioni en part la construcció d'un edifici d'aquestes característiques?. Si algú està en aquesta posició, que ho digui, perquè estaria bé saber-ho. Ara, tot i que les competències de Govern de la Generalitat, nosaltres hem dit, l'Alcalde ha manifestat, de que si el Govern de la Generalitat es compromet amb la concertació de places, que és la gestió del dia a dia, encara que no posi un duro, o un euro, a la construcció física de l'edifici, escolti ja buscarem els recursos perquè se'n faci càrrec l'Ajuntament de Granollers. Tot i que la competència, és de qui és.

El dret a l'habitatge. Amb una situació amb un altre, hem dit que el dret a l'habitatge, és un factor essencial per la cohesió, per la cohesió social. Tant és així, que en aquests darrers tres anys, i aquí qui també té competències és el Govern de Catalunya, però malgrat això, en aquests darrers 3 anys, ens ho recordava l'Alcalde en la seva intervenció, hi hem destinat de recursos propis, 3.000.000 d'euros, en aquests 3 anys de mandat del Govern. I en el pressupost del 2019, doncs també hi ha una aposta concreta per seguir activant l'adquisició d'habitatge i la construcció de nou habitatge per destinar-ho a lloguer social.

Però les polítiques d'habitatge, no només les haurem de concentrar en posar a disposició de les persones que tenen més dificultats habitatges a un lloguer assequible i social, sinó que ens haurem de plantejar com a ciutat, amb la administració local al davant, però acompanyat d'altres administracions, també, del conjunt segurament de la ciutat granollerina, que la política d'habitatge no resumeix només i exclusivament, amb els ajuts per pagar lloguers o amb la construcció de nou habitatge.

Tenim un parc d'habitatge, en alguns entorns de la ciutat, vell. Que no són eficients energèticament. Tenim al davant nostre un repte que és col·lectiu. Que és la lluita contra el canvi climàtic. I una part d'aquesta lluita, passarà perquè puguem fer polítiques de rehabilitació d'habitatges des d'una concepció d'eficiència energètica.

I, jo saludo, que avui el Govern d'Espanya hagi presentat l'esborrany de la Llei de Canvi Climàtic, que va justament en aquesta direcció. Igual que hi va la Llei de Canvi Climàtic, que va aprovar el Parlament de Catalunya.

Un altre eix, que ens ha semblat important destacar, que em sembla important destacar, són les polítiques de civisme i convivència, com una eina per construir Granollers, per construir Granollers des de la diversitat.

Granollers sempre ha estat una vila oberta i ho vol seguir sent. Però això no és només un slògan. Això són polítiques concretes.

Mirin, més enllà de que som una ciutat acollidora, i que ha acollit persones refugiades, en funció del cupo que se'ns ha assignat, també el hi donaré una altra dada. Nois i noies que arrisquen la seva vida i passen per l'Estret de Gibraltar, jugant-se la vida, i que molts d'ells han acabat vivint a la nostra ciutat, o en el nostre entorn. Doncs aquí, si no recordo malament, la xifra deu rondar al voltant d'unes 80 persones. En aquests moments s'ha iniciat una política, per tal de que puguin arrelar-se en aquesta societat, a través també del coneixement, de les costums, i de la llengua pròpia del país. Això són polítiques públiques, que s'estan fent des d'aquí. I volem seguir construint Granollers, com a model de ciutat endreçada, com model de ciutat atractiva, activa i tranquil·la. Sí senyor. Algú ho ha dit que una ciutat tranquil·la, vulguen dir, això no és important.

Doncs sí, volem seguir sent una ciutat tranquil·la, i amable. Algú també ho deia, una ciutat amable. Alguna cosa hi deu tenir a veure l'Alcalde en primera persona, i el seu equip de Govern, i el conjunt de tots nosaltres, el conjunt de tots nosaltres. Però nosaltres volem que la nostra ciutat segueixi sent, una ciutat tranquil·la.

I una ciutat, els hi deia, que haurà de també fer polítiques de lluita i d'adaptació al canvi climàtic. Ens acabarà afectant a tots. Això no és una cosa que passi al Pol Nord o l'Antàrtida, o no sé a on. Això és un tema que també ens afecta col·lectivament, i que afecta no només al Govern de la ciutat, sigui del color que sigui. Que ens afectarà col·lectivament a tots nosaltres.

Però l'administració és la primera que ha de donar exemple. I ho deia l'Alcalde. Ja tenim 3 equipaments municipals, que en aquests moments, ja funciona a plaques fotovoltaïques. Que ajuden a que el consum energètic d'altres fonts no renovables, hagi baixat. S'ha licitat ja, està en licitació, un altre projecte. I vostès saben que en el pressupost que vam aprovar fa 15 dies, també hi havien projectes en aquest sentit, que es licitaran i es construïran a l'any que ve.

Perquè som, perquè nosaltres també hem de participar en aquest nou model. En aquesta transició energètica que és necessària si volem fer un planeta més vivible i habitable en el futur. Perquè jo estic convençut i estic segur que, d'aquí molts anys, molts anys, probablement descobrirem altres planetes on poder anar a explorar, i segurament anar a viure-hi. Però de moment, el que coneixem és aquest.

És un planeta petit. Que ens aixopluga a tots i a totes i que l'hem de cuidar. I l'han de cuidar els governs. Però també l'hem de cuidar els ajuntaments, i els ciutadans i ciutadanes. I els primers que hem de donar exemple, som nosaltres com a administració, des de les polítiques públiques.

I sí, volem seguir construint una ciutat educadora. Una ciutat educadora, que no és només un eslògan, que es el quelcom més profund. Que ens permet transformar, i això ens ho recorda, jo crec en cada intervenció, l'Alcalde Mayoral. Volem transformar Granollers des de l'educació. Perquè ens fa més responsables. Perquè ens fa millors ciutadans i millors ciutadanes. Ens fa millors persones. Ens fa millors com a societat.

I com que estem parlant de ciutat educadora, home, la realitat, a vegades és molt difícil, la realitat l'hem de transformar. Segur. Per això jo estic en un partit progressista.

Ara, no contemplar la realitat, és fer discursos en l'aire, o a l'aire.

Però mirin, jo els hi donaré una dada. El 60% dels nens i nenes de la nostra ciutat de primària, van a l'escola pública. O que vol dir que hi ha un 40% que va a la concertada. I un 55% de la secundària, va a la pública. Que vol dir que un 45% va a la concertada. Obviar que hi ha un 40%, i un 45% que va a la concertada, i diguem que voler fer polítiques en contra d'això, jo crec que és equivocat. En tot cas, hem de contemplar tot aquest sector, com un sector, amb el que cal treballar.

Amb l'escola pública, que depèn directament del Govern de la Generalitat, i de l'escola concertada, que en definitiva moltes d'elles, també, formen part dels recursos, perquè els recursos són públics, els recursos públics de que disposem a la nostra ciutat.

I volem seguir treballant per potenciar l'activitat creativa a Granollers perquè això és una aposta decidida per la innovació. Perquè nosaltres creiem que cal, i l'Alcalde ho feia en la seva intervenció, el que cal es evolucionar sobre, o des del coneixement acumulat.

No renunciarem al coneixement acumulat i la experiència de tots aquests anys. Però sí que cal evolucionar. I ho volem fer-ho per implementar un ambient a la nostra ciutat. Un ambient tolerant i estimulants, per atreure persones, i per atreure a empreses, i institucions.

Recordo molt bé les paraules de l'Alcalde, a la seva presa de posició en aquest mandat, quan ens deia: que un dels objectius del Govern, en aquest mandat que s'acaba el maig del 2019, era tornar a recuperar els llocs de treball que hi havia a la ciutat, abans de la crisi. I amb això, l'Alcalde i el Govern s'ha esforçat. I estem en la línia encertada per aconseguir-ho.

És a dir, que moltes empreses hagin crescut a la nostra ciutat, que moltes empreses hagin decidit venir a la nostra ciutat, és perquè hi ha un treball al darrere. Perquè som una ciutat atractiva. Alguns els hi agrada dir que som una ciutat grisa. Bueno, doncs serà grisa. Però és una ciutat atractiva. Si no fos així, ja els hi dic jo, que no aconseguiríem a treure aquest talent i aquestes inversions. Que si les comparem amb altres ciutats de l'entorn o de la nostra grandària, no és produeix.

I seguirem treballant per tenir una administració oberta, participativa, transparent. Perquè aquest és un dels reptes del segle XXI.

Tenir administracions més transparents, més participatives, més obertes, que afavoreixin el desenvolupament social, i no estic parlant de polítiques socials. Estic parlant del desenvolupament de la societat, per tenir la capacitat de millorar el treball de tots plegats en projectes col·lectius. La ciutat en si, és un projecte col·lectiu, però segur que hi han aspectes sectorials que els podem treballar conjuntament.

I amb aquest minut que em queda, els hi vull dir que tenim nous reptes. L'Alcalde els ha explicat a la seva intervenció.

Tenim la convicció de que els podem anar assolint. Perquè estem convençuts que la força de Granollers és la seva gent. Que la força de Granollers també és, perquè així ho han volgut els ciutadans i ciutadanes de Granollers, un Govern cohesionat, que

escolta a les persones. I amb aquest bagatge de la vostra trajectòria, amb el bagatge de l'Alcalde, ara ens toca afrontar els reptes nous, i els hi dic, que els afrontarem amb decisió, amb rigor, i amb valentia.

I sens dubte, com ho hem fet sempre, pensant que el futur s'ha d'encarar amb idees renovades.

Gràcies.

Alcalde: Moltes gràcies. Obrirem ara el segon torn. Tenen cinc minuts, i sí que demanaria que s'ajustessin al temps.

Senyor Moya, no vol parlar?. Senyora Oliver, tampoc?. Senyor Meseguer, si?. Tampoc?.

Senyor Meseguer: Dic, com que vols que ajustem el temps, veus que l'ajustem?.

Alcalde: Per l'esquerra?, per part d'Esquerra?. Per part d'Esquerra: Sí?. El senyor Mur té la paraula.

Senyor Mur: Gràcies senyor Alcalde.

Senyor Terrades, nosaltres no els hi demanem, que demanin perdó. Només faltaria!

Els hi demanem que compleixin el programa electoral. Els hi demanem que aquelles promeses que es van fer guanyar unes eleccions, és facin realitat.

Abans el company Àlex Sastre, ha fet una relació, diguem-ne de grans projectes de ciutat; que de fet, eren grans projectes de ciutat, que no s'han pogut realitzar.

Els hi demanem això. No demanem que ens demanin perdó, només faltaria! Al revés.

Han obtingut una majoria absoluta, amb el 2015, més consolidada que mai. Per tant, endavant. Ara, llavors facin el que diuen que faran. Això és el que els hi demanem.

El que els hi demanem també, és que quan parlem, escoltin. Vostès diuen que escolten. Però miri, quan hem parlat de tranquil·litat, de la ciutat, parlàvem d'això. D'una ciutat tranquil·la. No pas amb mofa, sinó tot al revés. D'una ciutat que volem que sigui tranquil·la. Per tant, no estiguin sempre a la defensiva quan parla l'oposició. Perquè precisament el nostre grup, durant aquests anys, ens hem caracteritzat per reconèixer les accions que el Govern feia i que hi estàvem d'acord, i també òbviament, com a grup d'oposició que som, per posar sobre la taula tots aquells elements que no hi estàvem d'acord. I abans diguem-ne, la companya Núria Maynou, ja n'ha fet una relació. Per tant, això no ve al cas.

Moltes partides en política social. No els hi neguem. Ho reconeixem.

Ara bé, s'han d'executar aquestes partides. Perquè fer política social, no és tenir partides pressupostàries molt àmplies, econòmicament parlant. Està bé que això sigui una intencionalitat, però si aquestes partides socials o aquestes partides dedicades acció social no s'executen, llavors diguem-ne, estem venent fum una altra vegada.

Per tant, no demanem que demanin perdó. Demanem que executin allò que diuen que faran.

Com que són 5 minuts, anem de pressa.

Jo crec que, el que els hi demanem és que una ciutat que avança, sigui una ciutat que aposta per la creativitat. I per apostar per la creativitat s'ha de comptar amb la gent de la ciutat, i s'ha de comptar amb aquesta participació.

L'altre dia estava a la conferència del Pla Estratègic, i crec que van fer una reflexió sobre la participació molt interessant, que segur que es van apuntar. Sobretot pel que gira entorn al per què no participa la gent.

És una cosa que ens hem de preguntar d'ara en endavant.

Creativitat vol dir valentia. I valentia a vegades ens pot portar, efectivament, a fracassar amb allò que anàvem a fer, o en canvi ens pot portar a triomfar. Siguem valents i assumim els riscos que comporta aquesta valentia, però, que són riscos que segurament sí que ajudaran a millorar la ciutat.

Havia hagut una cosa, senyor Alcalde, que sí que li dedica quan ha parlat dels elements de transformació de la ciutat, és el carrer Girona.

Home, evidentment això és la seva visió i la respecto.

Però per nosaltres, la transformació del carrer Girona, és una mica, un deixar un carrer una mica més endreçat que abans.

Reconeixem que la part nord, fins i tot, amb més elegància que la part, diguem-ne, resta del carrer Girona, però precisament el carrer Girona, jo crec que una mostra de que no tenen la ciutat al cap perquè sinó aquell carril bici, que està molt ben fet, que l'altre dia passava pel costat i pensava "mira, està ben planificat, això hagués arribat fins a l'estació de França, segur, en tot el carrer Girona".

Tampoc és avançar molt, quan el que fem, ha parlat si no ho entès malament, de dos replantejaments. Del Palau Olímpic, 27 anys que fa que està fet, i del TAG- del Teatre-Auditori.

A mi em sembla que, no?. Perdó doncs això ho he entès malament. En tot cas em quedaré només amb el tema del Palau Olímpic.

Replantejar el Palau Olímpic, un edifici que té 27 anys, ara deixi'm fer broma, però les piràmides han durat no sé quants anys, i ningú les ha tocat. Home, em sembla que no ve al cas. Potser el que hem de fer, és quan fem un projecte d'aquesta dimensió, com va ser el Palau Olímpic, rumiar bé què es vol fer.

Rumiar bé què necessita la ciutat i no potser llançar-nos massa ràpid.

Per acabar, dir-li en el senyor Meseguer que, PP i Ciudadanos, han quedat sols defensant la llei que prohibia, que pretenia castigar amb l'exhibició de llaços grocs.

S'han quedat sols al Congreso de Diputados.

Per tant aquesta llei no tirarà endavant.

El llaç groc és una cosa que es podrà mostrar, i que es podrà mostrar amb tota tranquil·litat.

A nosaltres ens agradaria, i el senyor Terrades deia que ni tots són independentistes ni tots no ho són. Efectivament, Catalunya té l'avantatge que és un país molt plural. El qual tots ens hem respectat fins ara. Ara sembla que hi ha alguns que volen generar una mica d'embolic social, però fins ara tots ens hem respectat molt per la seva llengua que parléssim, fóssim del color que fossin, tinguéssim la religió que tinguéssim.

Però hi ha una cosa que és molt clara. Quan parlem de presos polítics, o reconeixem que hi són o reconeixem que no hi són. Però jo crec que quedar-nos al mig sense manifestar-nos. Sense dir-ho clar, mostra una actitud una mica «d'esquivar el bulto».

I això ens sembla, i aquí és on, almenys el nostre grup, demana a l'equip de Govern, que realment es posicioni. Que realment es nulli.

Ja està.

Alcalde: Moltes gràcies. Senyor Sastre, té la paraula. Endavant:

Senyor Sastre: Moltes gràcies senyor Alcalde. Miraré de ser breu també.

Més que res puntualitzar algun tema, que feia referència el senyor Terrades.

Respecte al tema de la residència de gent gran, i si nosaltres diguéssim que no estem d'acord en què la Generalitat, doncs faci la inversió, o faci la construcció, perquè la competència és seva. Escolti'm, és evident que des d'aquí doncs, està mal dir-ho així, perquè estem parlant d'un equipament que fa una prestació social important. Si l'Ajuntament pot estalviar-se la construcció, això és evident, que així hauria de ser.

Ara bé. Teníem la sensació, i per això em feia referència, a un acord amb el que vam arribar amb vostès, senyor Terrades, al pressupost de l'any passat que tots tenim bastant clar, que ara mateix si ens hem d'esperar que la Generalitat abordi, no la concertació de les places, sinó la construcció de la pròpia residència, trigarem bastants més anys en tenir-la que, si l'Ajuntament, que tenim la sensació que té una, diguéssim coixí financer, senyor Noguera que és expert en aquests termes, doncs fa bé d'apuntar-m'ho d'aquesta manera. Un coixí financer, més ampli per poder fer front a aquesta construcció. I per això, els hi vam demanar que es comprometessin doncs, una partida pressupostària. Subjecte, ja li he dit, a la concertació en aquest cas de les places de part de la Generalitat, doncs així avançaríem.

No es que no vulguem que l'Ajuntament s'ho estalviï. El que volem es que quan abans millor puguem disposar d'aquest equipament. Encara que nosaltres haguem de fer, com tantes vegades han fet els ajuntaments i altres administracions, càrrec de competències, que en aquest cas no els hi per toca.

Per puntualitzar aquest tema.

En segon lloc, també per apuntar-ho, respecte el tema de l'habitatge, que també se n'ha parlat, i crec que que no hi he fet referència inicialment.

Al nostre entendre, doncs el que hauríem de fer, potser és anar una mica més enllà. Altres grups ja han fet referència, i ser més ambiciosos en el fet de tenir més disponibilitat de pisos de lloguer, per part de l'Ajuntament. Entenem que això és un projecte ja d'un recorregut més de termini mig. Però creiem que hauríem d'anar en aquest sentit.

Dir-li també a la gent de Ciutadans, que feia referència doncs al fet de posar la carpeta.

Escolti'm, posi la carpeta si vol. Jo no tinc cap mena d'inconvenient.

Jo no sóc de Ciutadans. No crec que ho arribi a ser mai. Però en tot cas s'hi vol posar la carpeta, és ben lliure vostè d'expressar-se. Sí aquesta carpeta, evidentment, no crec que pugui ofendre a ningú. Tenen vostès serigrafiat el seu despatx a la tercera planta, i per cert els haig de felicitar, perquè està serigrafiat amb molt bon gust, i aquest espai, que en diguéssim, pel qual transita tothom que evita, no evita físicament, però treballa en aquest Ajuntament, i no crec que ningú es pugui sentir ofès perquè té serigrafiat.

Dir només, que el llaç groc, el que es vol aquí, és que les Institucions siguin escèptiques. És a dir. Que no reivindiquin res. No la neutralitat. La neutralitat de l'espai públic, al final el que reivindica, és que la ciutadania, i les Institucions, siguin escèptiques.

Tot i que Granollers, hi ha persones dissortadament, homòfobes. I no per això direm que l'Ajuntament deixi de tenir una reivindicació el dia que es reivindica el drets LGTBI.

Per tant, hi ha gent a Granollers, que li agrada o és connivent, en que en aquest país existeixen presos polítics. És a dir, que estiguin a la presó per les seves idees, doncs, és una dissort per aquesta ciutat.

Ara bé, el que no podem exigir és que, a més a més, els que no pensem el mateix, que aquí, afortunadament, doncs tenim un consens més ampli, no puguem expressar-ho a les Institucions, en els edificis públics, o en els privats. Faltaria més que no es puguin reivindicar coses des de les Institucions, que no poden ser de cap manera, asèptiques, perquè les conformen persones de diferents índole ideologia política.

I, per últim, senyor Terrades, jo no sé si, s'hi ha sigut, com que tampoc no ha indicat exactament qui li suggeria, el fet de que vostès hagin de demanar perdó.

Jo no crec que hagin de demanar perdó per res. I menys per guanyar eleccions. Faltaria més. Ara bé, deixi'm dir-li també una cosa, vostè que ha intentat resumir el

debat amb titulars. Va veient, diguéssim aquesta, i ha fet referència el senyor Mur, aquest sentiment, potser, de sentir-se agredits. Que han tingut per part de l'oposició.

Jo he tingut la sensació, després d'aquest debat, i fins i tot m'ha sorprès, que la crítica de l'oposició, ha sigut més moderada que el lluïment de l'equip de Govern. He tingut aquesta sensació.

Repeteixo, és una sensació subjectiva. Però, en tot cas, no he vist que del discurs de cap d'aquests partits de l'oposició, s'hagi pogut destil·lar que els estem demanant que demanin disculpes, com tampoc nosaltres, diguéssim, marxarem a casa i deixarem de defensar que hi han alternatives en aquest projecte, que vostès en aquest cas lideren i que tenen el suport de la ciutadania.

Perquè fa un Ple que el senyor Pau Llobet va fer un discurs, que el senyor Terrades, s'hi feia referència, com un discurs electoralista.

Bé doncs, en aquest cas, jo no sé si el senyor Pau Llobet feia electoralisme.

És legítim fer electoralisme. I més, quan ho fan des de partits polítics, faltaria més. Perquè els partits es presenten a les eleccions, i per tant, és legítim. El que tampoc és, no ens podem empassar tots, es que aquí només fa electoralisme un grup de l'oposició, o l'oposició. Aquí, igual que a les Institucions no poden ser escèptiques, els discursos polítics, tant de l'oposició, com del Govern, tampoc són escèptics i per tant, jo no sé si el senyor Pau Llobet feia electoralisme o no, però segur, que vostès, amb la seva iniciativa política, de vegades no dic que sigui aquesta, el seu diguéssim objectiu principal, però també persegueixen un objectiu electoral, i és ben legítim.

Alcalde: Moltes gràcies per cloure el torn del portaveu. El senyor Terrades té la paraula.

Senyor Terrades: Si també molt breument per contestar algunes de les precisions que s'han fet amb aquest segon torn.

Escolti, només hem de mirar el programa d'actuació municipal, per analitzar-lo i per veure el grau de compliment de les propostes que vam formular a l'inici del mandat.

De fet, avui m'he mirat el compliment del Pressupost del 2018. Que és un indicador, de per on van les coses. Com molt bé recordava algun portaveu, dels que va intervenir en el darrer Ple d'ara fa 15 dies. El pressupost com que al llarg de l'any creix, respecte el que es presenta inicialment, el del 2018 el tenim situat en 106.000.000 perquè vam incorporar recursos del Romanent.

Doncs bé, avui a dia 13 de novembre, d'aquests 106.000.000, tenim ja un 83% executat, i si el que analitzem és la despesa ordinària, que és on es concentra bàsicament, els programes de l'Ajuntament, un 91,38%, de la despesa compromesa a principi d'any, està executada i gastada. Per tant, home, venir aquí i dir que "vostès el que han de fer és complir el programa".

Miri sí. El complim, i ens gastem els recursos que aquest Ple li ha donat al Govern de la ciutat, per executar-lo.

Senyors, Sastre i senyor Mur, no estem a la defensiva.

Ara, algú ha de defensar l'acció de Govern, de la l'Alcalde i del seu equip, no?.

Perquè vostès ja es dediquen a intentar, a posar en evidència allò que, per vostès no funciona. Home, doncs convindrà amb mi, que el paper del portaveu del grup socialista, és defensar l'acció de Govern. Només faltaria! Només faltaria!

O sigui que de defensiva res. Explicar el que estem fent.

I escolti, amb la residència per persones de gent gran, que és una necessitat, perquè el Vallès Oriental, Granollers està per sota; igual que en sanitat, de les ràtios que ens parlava abans la Maria Oliver, està per sota les ràtios de Catalunya.

Doncs no ens esperarem. I els recursos els trobarem i els posarem sobre la taula.

Ara, aquell que té la competència, que és el Govern de Catalunya, competència exclusiva, que li dóna l'Estatut d'autonomia i la Llei de Serveis Socials de Catalunya, alguna cosa ha de dir. Com a mínim, la concertació de places.

I el conseller, del Govern actual, el senyor Chakir El Homrani, té una proposta sobre la taula, que l'alcalde ja li ha formulat.

Bé, esperem que el Govern de Catalunya es manifesti i en sentit positiu.

I escolti, quan ho faci, l'aplaudirem. Hi trobarem els recursos. Ara, si això pot venir acompanyat, a més a més, de la concertació, per altres tipus de recursos, perquè ells tenen la competència exclusiva, no els hi direm que no.

I amb el tema d'habitatge.

Aquí també qui té la competència exclusiva, és el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Senyor Sastre, vostè ha vist alguna subvenció del Govern de Catalunya, en aquest Ajuntament, per adquirir habitatge de lloguer social?. Vostè no l'ha vista i jo tampoc.

I escolti, i acabo aquí.

Es que sembla que els hi molesti, que molts ciutadans i ciutadanes d'aquesta ciutat, ens hagin votat. I ens hagin atorgat la confiança i la responsabilitat del Govern de la ciutat perquè ens hem passat 3 anys amb la mateixa lletania. Bé, 3 anys i els 4 anteriors. Que és el Govern de majoria absoluta. Del «rodillo», del rodet, no sé. Escolti que això no. Que hem pactat moltes coses amb vostès, amb vostès. Per tant, escolti, no segueixi amb la mateixa lletania.

Els ciutadans ens han donat la confiança com ens la poden treure.

Nosaltres treballarem perquè això segueixi així. Perquè pensem que el model és correcte.

Però sembla que els molesti que li hagin donat la confiança a l'Alcalde Mayoral, durant tot aquest aquest temps.

Miri, ja els hi dic, nosaltres treballarem per tornar-la a revalidar. I si es molesten, que volen que els hi faci. Això serà així.

Perquè seguirem parlant de Granollers i seguirem fent Granollers.

Alcalde: Moltes gràcies. Com és habitual, jo només faig ús del darrer torn.

Intentaré fer també replica i reflexions al voltant d'algunes de les coses que s'han plantejat. Sembla ineludible fer-ho.

En primer lloc, dir que, vaja, jo no m'he sentit agredit en cap moment.

Agraeixo el to de les intervencions. El to de totes les intervencions i també podria dir que agraeixo el to que han tingut tot aquest mandat.

En moments puntuals, potser amb algun problema. Però en general, hem de dir que, aquest ha estat un hemicicle que ha fet un debat obert, franc. Cadascú defensant les seves posicions.

I per tant, a mi em toca agrair el to d'avui, i també del conjunt del mandat.

En tot cas, començarem fent referència a la intervenció del portaveu del PP.

Clar, el portaveu del PP, ha criticat el Ple d'Estat de la Ciutat; només, també perquè en prengui nota, el Ple d'estat de la ciutat va ser una petició del Partit Popular en el seu moment, i es va incorporar al Govern municipal, a petició del Partit Popular. Simplement a efectes històrics.

Per tant, sàpiga que li ha d'agrair a un dels seus antecessors, que estiguem fem aquest debat. Debat que també agraeixo.

Deixi'm fer un comentari també sobre una de les seves aportacions, que comparteixo. Vostè ha parlat d'accidents, a la ciutat. Jo hi voldria parlar d'accidents a la ciutat, al país i a l'Estat. Estem en un moment preocupant amb el tema d'accidentalitat i Granollers no se'n escapa. Granollers és una ciutat, en la que, doncs hi passen, habitualment, moltes de les coses que passen al conjunt de país. Només faltaria.

I efectivament, totes les administracions han de fer un esforç per minvar a l'efecte d'aquest impacte que té avui, que segurament té que veure amb l'increment de la mobilitat, amb la millora econòmica, i per tant, efectivament, hem vist que el Govern de l'Estat s'hi ha posat d'una manera seriosa, el Govern de la Generalitat també, i nosaltres també.

El regidor de Serveis i de Mobilitat i el regidor de Protecció Ciutadana tenen un encàrrec molt concret. Un encàrrec que també ve avalat per peticions que s'han fet en aquest Ple, i per mocions que s'han aprovat en aquest Ple.

No dubti que ho farem. No dubti que ho farem.

Hi ha un anàlisi, ja molt aprofundit sobre els indrets més problemàtics i també, un esbós de les solucions a aplicar en aquest context. Insisteixo que ha canviat. Que és d'un increment substancial de la mobilitat i de l'accidentalitat al conjunt del país també, perquè tots plegats, no fem un ús, doncs correcte, a vegades, del nostre vehicle o del nostre desplaçament a peu.

Per tant, ho hem de treballar. És un compromís no només d'aquest Govern, sinó ha de ser un compromís del país.

La senyora Maria Oliver ha dit que té la sensació que a vegades vivim a ciutats diferents.

Jo també. A vegades tinc la sensació que visc en una ciutat diferent que vostè.

I, en tot cas, vostè m'ha ubicat en política a l'any 87. No, no, no s'equivoqui. Abans. Jo estic en política des de principis dels 70.

Jo vinc d'històries molt dures i molt complicades. Com molta gent de la meva generació.

Jo vinc de la clandestinitat. Vinc de les manifestacions contra els consells de guerra. I contra els assassinats. Vinc de la recuperació de les llibertats, o la lluita per les recuperacions de les llibertats amb l'Assemblea de Catalunya. Vinc de la construcció del socialisme a Catalunya.

I algun dia, quan deixi un càrrec públic, seguiré fent política perquè és el meu compromís cívic. Per tant, no m'ho ubiqui al 87. Ubiqui'm als 70.

I no em faci desaparèixer, perquè, intentaré estar en política fins al meu últim alè. Perquè és el compromís per transformar una societat que vull més justa, i més igualitària.

Ens ha parlat d'horts a Palou.

Suposo, i espero coneixedora de la feina que s'està fent en el conjunt de persones que treballen al camp a Palou que són menys de les que voldríem.

També és coneixedora de que hi ha esforç importants en aquest cas, encapçalats i liderats per l'Albert Camps, d'aconseguir que una sèrie de productes a Palou es comercialitzin i estiguin al mercat.

Estem contents d'això. Ens a sembla que és clau. I ho he dit en el meu discurs.

Deixi'm donar-li també, doncs un nou argument en aquest sentit. Miri, estem intentant i ho farem, Albert, espero que aviat, comprar alguns terrenys que estan a la venda a Palou, per poder també tenir un inici de pública, en l'espai agrari de Palou. Perquè creiem profundament en això. Creiem tant amb això, que quan alguns grups polítics, en aquest hemicle, van intentar requalificar una part important de Palou, per posar-hi habitatge, nosaltres ens hi vam oposar. Aquest és el nostre compromís.

D'aquí venim. D'un compromís específic, amb un espai territorial de qualitat, que té l'agricultura com un element indestruïble.

Vostè ha dit, ens autodenominem Ciutat de la Pau. No, no, escolti. Fa pocs dies vaig tenir l'honor de rebre un premi. No per mi, sinó per aquesta ciutat per la feina que s'està fent en temes de memòria històrica.

No ens autodenominem. Ens denominem. I ens miren com a tal, i amb respecte com a tal. Està bé que també ens respectem nosaltres. No és una denominació que ens hàgim posat. És el producte d'una feina molt seriosa, que no és un Alcalde, que no és un Equip de Govern que és de la ciutat. Que està, que és coneguda i reconeguda d'una manera franca i important en molts llocs del món. I per tant, hem d'explicar-ho també, no amb orgull, que potser també, sinó com un compromís. Un compromís en el que no defallirem.

I òbviament, aquest Alcalde, quan n'ha tingut ocasió fer-ho, s'ha pronunciat contra la venda d'armes a Aràbia Saudi.

Estic en contra d'aquesta venda d'armes.

Hi treballo i hi treballaré, perquè això no es pugui repetir.

Aquest és el meu compromís. Personal i polític. I ho he expressat amb diversos escenaris. Probablement vostè no ha sentit, però ho he fet.

Ens ha parlat de segregació educativa.

Si vostè llegeix bé els informes, veurà també, com aquesta precisió del Síndic ha anat mesurant-se, i en tot cas ha apreciat el treball que s'ha fet en aquest Ajuntament, liderat per la Pietat Sanjuán, durant molts anys. I avui que està present a la sala de Plens, li vull agrair.

Una feina fonamental, per tal de fer avançar l'Escola de qualitat, en aquesta ciutat.

El servei públic d'educació, com deia el senyor Terrades, contempla l'escola pública, però també a l'escola concertada, que forma part d'aquest sistema. És un sistema que ha de funcionar unitàriament, i que volem que funcioni unitàriament.

El senyor Bonal, en el seu treball, ens diu les coses que fem bé. Que són unes quantes.

I ens diu, que el conjunt de mesures que han aplicat estan a l'avantguarda de les aplicades a Catalunya. I també ens posa elements de reflexió, que compartim amb el Consell Escolar Municipal, i amb els equips docents, i amb la Comunitat Educativa, i ens posa, deia, elements de reflexió per millorar. Que és el que volem.

El que assenyalava en la meva intervenció. Constatem els avenços, però sobretot, ens fixem en les necessitats de millora. No ens trobaran mai conformistes amb això. Hem de lluitar per eradicar qualsevol desigualtat. I aquí estem i aquí ens trobarem.

Posava com exemple Finlàndia. Li compro.

Sap quina és la diferència fonamental, una de les diferències més importants entre Finlàndia i Catalunya?. Que la competència de l'educació és municipal.

Aquesta és la referència fonamental. Que la proximitat exerceix com a factor de qualitat.

Li compro. Finlàndia. Clar que si.

Però per això hem d'aconseguir que hagin Governos a Catalunya que es creguin aquest model. Perquè com fem debats polítics, sovint, oblidem que hi ha Administracions que tenen competències i Administracions que no en tenen.

Quan la senyora Maynou intervenia, clar, i es parlava de temes vinculats a educació, salut, o com vostè mateixa ens a parlat de salut, hem de recordar com feia el senyor Terrades, que salut, educació, habitatge, són competències exclusives al Govern de Catalunya.

Un Govern, en el que el seu grup, senyora Maynou, i si li dic sense ànim de polemitzar: un Govern, en el que el seu partit hi forma part des del 2015, amb uns pressupostos que han contemplat les millors retallades o les retallades més grans de la història, a la que vostès donen suport des de 2012.

Per tant, no ens oblidem d'on venim. Ni qui som.

El manual del què s'ha de dir per ser candidat o candidata, s'aprèn en 5 minuts, però, està, francament obsolet, des del meu punt de vista.

Recordem qui som, i fem-nos autocrítica.

Jo intento fer-ho.

Però recordin vostès que han donat suport a un pressupost que ha aportat, ens ha portat a les retallades més dures de la història d'educació i de la sanitat.

Hospital de Granollers, aquesta època de la que parlem, hem passat d'un pressupost de 115.000.000 euros, l'Hospital va passar d'un pressupost de 115.000.000 euros, amb una retallada de la Generalitat, que el va deixar per sota dels 95.

Aquesta és una realitat.

Per tant, quan fem discursos, recordem aquestes coses i posem-les en el context.

I fem el que diu senyor Sastre, anem a grans acords.

Però, partim d'on som i recordem, que som un Ajuntament que té unes competències, que va més enllà d'aquestes competències i ho fa per ambició. Per ambició.

Anem més enllà de les competències.

Perquè nosaltres no deixarem mai abandonada una persona que ens digui que té un problema en una escola. Encara que no sigui competència.

Tot allò que li passa a la gent de la ciutat ens passa a nosaltres. Perquè som, sobretot ciutadans i ciutadanes. I per tant, nosaltres exercim, com si la competència educativa fos nostre. Com si la competència sanitària fos nostre, com si la competència en habitatge fos nostre.

Per això posen 3.000.000 euros sobre la taula. 3.000.000 euros.

Són molts diners.

M'agradaria que fessin la proporció amb altres municipis, i especialment, m'agradaria que féssim aquesta proporció de despesa, amb altres pressupostos de la Generalitat i l'aportació que fa a la lluita contra la segregació que porta els problemes vinculats a l'habitatge.

Per tant, és bo que sapiguem on estem. És bo.

Simplement ho demano. Ho demano.

En temes d'habitatge, jo crec que he demanat accions al voltant de 5 temes.

Voldria que els compartíssim, i els hi recordo.

Dèiem, nosaltres ens proposem fer habitatges de lloguer i es proposen seguir comprant habitatges fins arribar a 50 habitatges de lloguer.

Aquest és l'objectiu. Modest?. Home no tant. Això val molts diners. I ningú ens ajuda. Ningú ens ajuda.

Segon objectiu.

Doncs escolti. Reclamar que, l'Estat i la Generalitat, posin recurs sobre la taula per rehabilitar el parc d'habitatges.

Sàpiguen que del Pla de Barris, de l'any 2009, alguns ciutadans a Granollers, 2007, més o menys, però les factures són de 2009. El Pla de Barris al 2007, les factures del final d'aquest àmbit, que corresponien a ajuts que la Generalitat feia a ciutadans i ciutadanes que arreglaven els seus pisos, encara no s'han cobrat.

Hi han comunitats de veïns, que encara ens diuen que hem de fer per cobrar de la Generalitat, les ajudes per millorar l'habitatge, del 2006, 2007, 2008.

Es que estem aquí. Es que estem aquí. Estem aquí.

I, senyor Sastre, els seus companys i les seves companyes han conduït a aquest tema. Els veïns del barri Congost que, el Pla de Barris, s'ho van creure i van fer una inversió, encara esperen que els contestin, el Govern de la Generalitat. És així, és així.

Tercera qüestió que proposem i que posem sobre la taula.

Doncs escolti, cal una nova Llei d'arrendaments urbans. Imprescindible.

Que ens permeti, falcar el preu dels lloguers. Buscar elements, per tal que el preu de lloguer tingui una limitació. Que no sigui barra lliure.

Hi ha països que ho han fet. Ho podem fer.

I alhora, el que volem també, és que s'augmenti el període en que poden durar els lloguers.

Reduir de 5 a 3, com va fer el Govern del Partit Popular, em sembla que és un dels grans desastres que estem vivint avui.

A l'hora, reclamem, i alguns Ajuntaments varen començar a dir, una Llei d'Habitatge a Catalunya, que ens doti de competències reals als Ajuntaments, per lluitar contra el que representa aquesta situació ignominiosa, que fan els grans tenidors amb els seus pisos. Volem una Llei que aclareixi, i ens doni eines per anar a la solució d'aquests problemes, i per anar contra aquests grans tenidors.

I alhora, el que reclamem, senyor Sastre, i vostè crec que m'ha sentit parlar alguna vegada, és que els 179 pisos de la Generalitat, els puguem gestionar nosaltres.

El patiment que representa que hi hagi una certa agilitat per quan un pis queda buit, es torni a ocupar. Els riscos que representa per tal que no es produeixin ocupacions, que se'n produeixen, són enormes.

Nosaltres des de la proximitat, amb gent com el Paco Cruz, o com el Jesús Forns, o com a Ricard Ros, ho podem fer millor.

Perquè estem al carrer. Perquè vivim al carrer. Perquè no hem de fer instàncies. Perquè podem enfocar directament la solució dels problemes.

Per tant, en matèria d'habitatge, igual com matèria d'educació, competències municipals. Les màximes possibles.

Aquest és la gran repte.

Avançar amb ciutats capaces de transformar en realitat els somnis de la gent.

Però això vol dir competències i recursos.

I per tant, ens trobaran sempre que vostès vulguin, per lluitar d'una manera oberta i clara, per tal de que les ciutats tinguem les competències que ens mereixem. Per resoldre, per afrontar els problemes de les persones.

Aquí ens trobaran quan vulguin.

I per altra banda, també ens trobaran com a Ciutat, mentre nosaltres siguem el Govern, capdavantera, per obrir noves vies. Per obrir escletxes a parets que semblen impenetrables.

Ho hem fet en alguns camps.

Al camp de l'educació, ho hem fet en el camp, també, de la salut. Ho hem fet en el camp de l'habitatge.

Des del punt de vista, senyor Meseguer, no seré jo qui proposarà la municipalització de l'Hospital de Granollers.

Miri, fa pocs dies ens van donar un premi, la Federació Catalana de Fundacions, com una de les fundacions històriques de Catalunya.

L'Hospital funciona com a fundació des del segle XIV. Fa molt temps.

És un esforç col·lectiu. En el que hi ha moltes mirades, moltes percepcions, i des de punt de vista, ens sembla que és un bon instrument, sorgit de la gent, sorgit de les Entitats de la ciutat, i que hem de seguir amb aquesta via.

També dir-li senyor Meseguer, que jo vaig pel carrer amb seguretat.

No vull dir que porti seguretat. Que no en porto, sinó que vaig amb seguretat.

Camino pel carrer tranquil·lament. A totes hores. Estiguin les botigues obertes o tancades.

I crec que la majoria de gent, la majoria de gent, camina per Granollers amb tranquil·litat.

Amb tranquil·litat, perquè els nivells de seguretat d'aquesta ciutat són molt elevats.

A la senyora Maynou, que ens ha titllat, fent ús d'aquest manual que deuen regalar als candidats a l'Alcaldia, en alguns partits, ens ha titllat de grisos, de ciutat que no té cap mena d'ambició, de cansats.

Escolti, res d'això. Aquest és un equip entusiasta. Entusiasta.

I sap quin és el problema que tenen vostès?, que la gent sap que som un equip entusiasta. Aquest és el problema. Que la gent veu en la nostra mirada i amb els nostres somriures que mirem endavant.

I, la gent que escolti el meu discurs i que llegeixi el meu discurs, veurà que la majoria de les meves propostes van anys enllà.

He parlat del Pla Estratègic pel 2030.

Estic treballant. Estem treballant pel 2030. Tindrè molts anys al 2030, jo?. Jo sí. Però estem treballant per al al 2030.

Parlem del Pavelló dels propers 25 anys. Es clar que sí.

I està ple, els arguments que jo poso sobre la taula de propostes que van més enllà dels 10 o 15 anys. Molt més enllà. Perquè un Govern, només pot governar mirant endavant. Només pot governar amb un compromís cap al futur. Només pot governar volant. Buscant aquests horitzons de futur. No hi ha cap altra manera.

I si vostè repassa el meu discurs, veurà que s'ha equivocat, com diu que no parlem de futur. Només parlem de futur, perquè és l'únic que importa. És l'únic que importa, construir històries mirant endavant. Construir històries pensant en tothom i construir històries que siguin el fruit dels anhels i de les ambicions de moltíssima gent.

També ens ha dit una cosa que, aquí li haig de dir, que m'ha sabut greu, eh

Que no tenim prestigi.

Vol que l'hi expliqui?. Sí, sí, és una ciutat que per prestigi, que té un Govern que, Sí, ho ha dit. Ho ha dit.

Miri, li explicaré, només 5 o 6 contactes que hem tingut amb l'última setmana. Només parlaré una setmana. Perquè vegi vostè la referència que és afortunadament aquesta ciutat. Que està en els focus.

Avui, en Francesc Aroles està parlant-ne, a Cascais. I està sent escoltat a Cascais.

Jo vaig parlar a Madrid, amb unes quantes sessions la setmana passada.

Però deixi'm només dir-li que, ahir, ahir, dinaven a Roca Umbert, una quinzena de representants d'Ajuntaments de la província de Pontevedra.

Què sap que venien a mirar, alcaldes, alcaldesses, regidors, tècnics?. Sap que venien a mirar?. I sap de què venien a prendre nota?.

De les nostres estratègies de mobilitat.

Fixi's, ens truquen de Pontevedra i ens diuen que volen veure com ho fem, perquè han sentit parlar-ne molt bé. Segur que no era de vostès. Però han sentit parlar-ne molt bé.

En el mateix moment, i això va ser un pla agenda complicat. Teníem un col·lectiu, un grup de sindicalistes marroquins, amb els qui tenim una relació cordial, perquè fem programes conjunts. Però la setmana passada, els representants dels municipis libanesos, ens explicaven que volíem fer un programa per la infància, finançat per Unicef.

I sap quin Ajuntament han triat com a referència?.

El Líban, no està aquí al costat. Granollers. Fixi's.

Dir-li que Granollers, també és referència perquè d'aquí pocs dies, Unicef ens tornarà a donar, ens renovarà la seva confiança amb la Ciutat Amiga de la Infància.

Hi podria seguir.

L'Alcalde d'Utrecht i Federació de Municipis d'Holanda.

Sap amb qui van parlar per estratègies de Pau a Europa?. Li explico?. Granollers.

Hi podria seguir. Però es que també vull que sàpiguen que el prestigi d'aquesta ciutat més enllà d'aquest hemicicle, més enllà d'aquests 15 Km2, és interessant.

Ha de millorar?. Ha de millorar. Segur. Però no banalitzem les coses.

Hi ha un esforç important que és reconegut. Jo crec que la ciutat, i també li dic segur que afora,

dissortadament no podem atendre aquelles peticions que ens fan. Afortunadament, perquè n'hi han moltes.

Però que sàpiguen que no som un Govern perdut en la immensitat de l'oblit, i que tampoc som un Govern que està enterrat a terra, esperant que algú vingui a socórrer. No, no. Actiu. Present. Estimat. Apreciat. Amb projecte sòlid.

Parlant d'enterrats i de tombes.

Senyor Mur, les piràmides eren una tomba. El Palau, és un espai de vida.

I els espais de vida, tenen això, un desgast, es mouen.

I efectivament, al 92 vam atrapar una oportunitat, que no estava dibuixada. Que la vam atrapar. I efectivament, jo ja hi era. Sóc un veterà.

La vam atrapar. Vam atrapar unes Olimpíades a Granollers que havien de començar fent només alguns partits, del torneig femení d'handbol de l'Olimpíada i que van arribar a fer tota la competició.

Això sí, per deferència, vam deixar fer les finals a Barcelona, però va ser per deferència.

Vam atrapar una oportunitat. I jo crec que el resultat és exitós. 27 anys de Palau.

Hi ha crescut gent com l'Álvaro, que era molt petit quan va començar a jugar allà. Ara és molt alt.

Escolti. Permanentment hem de pensar en el futur. Clar que sí, clar que sí.

No només pel desgast, sinó perquè volem al Palau, que jugui el fill de l'Álvaro.

El Palau del fill de l'Álvaro ha de ser diferent del nostre. Perquè té unes altres necessitats. I per tant, aquest equip està pensant en com ha de ser això.

I, deixi'm dir també, diu: "compleixin el seu programe electoral".

Escolti. El repensar el Palau ho portàvem en el programa electoral. Estem complint. Per tant, està bé que ens retreguin una cosa que fem exactament amb la línia que vostè acabava de proposar. I en tot cas, també dir-li que a vegades tinc la impressió que Esquerra té la necessitat, que no he entès mai, i que li he explicat amb alguns dels seus companys, de votar sempre diferent del Govern de la ciutat. És un estat vital que deu tenir.

Recordo un tema que em va sobtar. Pla d'Acció per l'Energia Sostenible i el Clima. Portat per un dels regidors, que si em permet la qualificació, deu de ser dels més sants barons que hi ha en aquesta casa, que és l'Albert Camps.

L'Albert Camps els va acceptar el 80% de les seves aportacions. I vostès es van abstenir!. Què volien el 100%?.

Això és consens?.

Ens ha passat molt, que hem fet propostes, que hem acceptat propostes, i que vostès s'han acabat abstenim. Tenen un estat vital de presentar-se separats de nosaltres.

Escolti. Legítim. Legítim.

Però deixi'm expressar-ho també, amb la mateixa cordialitat que vostès ho han expressat. Vostès necessiten, vostès sabran per què, presentar-se diferents de nosaltres. Benvinguts. Però en tot cas, ens hagués agradat que aquell dia, com tants

d'altres, quant el Regidor ponent fa un esforç tan important de recollir aportacions, home, l'agraïment d'un vot favorable no estaria gens malament.

I efectivament, l'escola fa una feina extraordinària per integrar, per fer societat, per forjar convivències, i moltes vegades, al lleure, és l'espai de segregació. És veritat. Ho coneixem perfectament.

Potser per això, i jo li dic per si no ho coneix, tenim instruments com els centres oberts, potser per això tenim un programa que és diu Amics de la infància. En que posa recursos sobre la taula, perquè els nois i noies, nens i nenes que no poden accedir a lleure, hi accedeixin. Tenim programes com el de beques, per l'accés dels nois i les noies a les pràctiques esportives. Tenim el programa «etcètera», que té un, vaja, és pràcticament gratuït per als majors nois i noies, que no poden pagar.

Hi ha molta feina aquí.

No la desvirtuem.

Existeix. Existeix. Existeix.

Que se n'ha de fer més. I tant!

Nosaltres som partidaris del Pla d'Entorn, que vam construir quan estàvem governant Catalunya. Que un Govern i una consellera, la senyora Rigau, van fer desaparèixer. Probablement amb el seu suport. Perquè va ser precisament el moment en que vostès aprovaven els seus pressupostos. Que eren sense Pla d'Entorn.

I en tot cas, acabo només parlant de la cobertura del tren.

Senyor Sastre, en tornarem a parlar, no ho dubti. Es que no ho dubti.

Perquè a la gestió de la ciutat, hi ha moments i moments.

Va haver-hi una crisi brutal que va esclatar al 2010. Que va fer volar per l'aire moltes coses. I una estratègia que estava ben pensada i està ben orientada, des del meu punt de vista. Des del seu no, però des del meu si.

Han tornat a canviar les coses.

Doncs miri, sàpiga que d'aquí 3 setmanes, ens tornem a veure amb gent d'Adif, per tal de reprendre el tema.

Espero que no li sàpiga greu.

No sabem on arribarem. Hem fet propostes matitzades, mesurades, madures urbanísticament i pensem en aquests moments, exclusivament, el primer tram. Que és el tram que creiem que es pot acabar fent, d'una manera, ràpida impossible, en termes ferroviaris. Però d'una manera efectiva en els propers anys. 5, 10?. No ho sé. Que és el tram que va entre Agustí Vinyamata i la carretera de la Roca.

D'aquí 3 setmanes tenim la reunió, ja l'explicarem, quan l'hàgim tingut.

I en tot cas, deixeu-me acabar afirmant que, ja ha hagut, des del meu punt de vista, una transformació profunda de la ciutat.

Però, no hem de dir ni vostès, ni nosaltres. Saben qui ho diran?, els ciutadans i les ciutadanes. Jo crec que sí que s'ha produït i que aquest Govern, un Govern fort, sòlid, i estable hi ha tingut alguna cosa a veure.

Estem a la recta final del mandat.

Jo estic convençut que ha estat un mandat molt positiu per la ciutat. Crec que hem avançat molt. I també estic convençut que ho hem fet col·lectivament.

No és mèrit només d'un Govern, per suposat. Hi ha intervingut el Govern, però és merit també de l'oposició amb les seves propostes. Algunes que hem acollit i que hem interpretat.

La passera és una proposta que venia d'altres grups i ho hem explicat.

En tot cas, també l'oposició ha aportat una fortalesa en aquest projecte, que té, sobretot, com a grans protagonistes la força i l'empenta dels ciutadans i les ciutadanes de Granollers.

Jo crec que hi ha un camí traçat que ens porta a un futur millor.

Però també dir-los-hi que tinc la convicció que aquest camí només val la pena si ningú queda enrere.

Volem una ciutat que no oblidi ningú.

Una ciutat que faci de l'equitat i de la cohesió el seu millor argument. El seu valor essencial.

Aquest és el meu compromís.

Aquest és el nostre compromís, el del Govern. També estic convençut que el seu compromís.

I jo estic convençut que tenim molta feina per fer.

I no havent-hi altres assumptes per tractar s'aixeca la sessió quan són les vint-i-tres hores i quinze minuts i s'estén aquesta acta de la qual dono fe.

CRIPTOLIB_CF_Signatura_sec

CRIPTOLIB_CF_Signatura_alc